

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE ION HELIADE RĂDULESCU BUCUREȘTI

02

2024- 2025

În de copil

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii buni, și prin urmare nici stat bine organizat și bine cârmuit și păstorit.”
Ion Heliade Rădulescu

3033
Suprafață școală

37
Clase

5
Grupe preșcolare

65
Cadre didactice

925
Elevi

87
Preșcolari

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION HELIADE RĂDULESCU”

COORDONATOR REVISTĂ

DRAGOMIR DANIELA

ECHIPA DE REDACȚIE - ELEVII

IORDACHE IRINA - Clasa a VII-a B
ANGHELACHE ANASTASIA - Clasa a VII-a D
GHICA AMELIE - Clasa a VI-a B
DONA CLARA ALEXANDRA - Clasa a VIII-a B
CERCEL EVA IOANA - Clasa a VIII-a B
IONESCU OLIVIA MARIA - Clasa a VIII-a C
BUTOI ILINCA - Clasa a VIII-a C

ECHIPA DE REDACȚIE - PROFESORI

DRAGOMIR DANIELA
MOCANU ANA
DUMITRU ANCA
NEDELICU ALINA
ZORKOCZY MĂDĂLINA

e-mail: revistaihr@gmail.com | revista@ihr-online.ro

Mulțumim profesorilor și elevilor care au realizat materialele
din acest număr, precum și celor care au contribuit cu sugestii
și soluții pentru tipărirea în bune condiții a revistei.

COPERTA 1: FOTO FREEPIK.COM | COPERTA 4: PICTURĂ REALIZATĂ DE SĂLBATECU MIHNEA - CLASA A V-A A

CUPRINS

Cuvânt înainte	 pag. 6
Proiectul Erasmus +	 pag. 7
Pasiune și performanță	 pag. 12
Programe naționale Școala Altfel	 pag. 24
Scrisoare de Ziua Culturii Naționale	 pag. 30
STEM	 pag. 31
Evenimente memorabile	 pag. 37
Călătorie în lumea copilăriei	 pag. 45
Emoții și gânduri pe aripile anotimpurilor	 pag. 50
Istorie și tradiție	 pag. 59
Poveștile campionilor	 pag. 74

Director, Prof. Dr. Dragomir Daniela

CUVÂNT ÎNAINTE

Revista școlară „Vis de copil” reprezintă un veritabil tezaur de creativitate, un univers plin de imaginație și sensibilitate, în care gândurile și emoțiile elevilor prind contur prin cuvânte. Poeziile vibrante, proiectele ambițioase, compunerile pline de farmec și relatările captivante din aceste pagini reflectă nu doar talentul literar al elevilor, ci și pasiunea, curajul și dorința de a împărtăși frumusețea lumii prin ochii acestora. Fiecare creație este o fereastră deschisă spre sufletul unui copil, o dovadă a puterii imaginației și a bogăției interioare. Sub atenta îndrumare a profesorilor, elevii au transformat

cuvintele în adevărate bijuterii literare, oferindu-ne o lectură care încântă, inspiră și emoționează. Această publicație nu este doar un proiect școlar, ci și o celebrare a spiritului creativ, a dorinței de a explora și a frumuseții exprimării prin scris. Fiecare pagină transmite entuziasm, talent și visare, creând o punte între generații și lăsând o amprentă de neuitat în sufletele cititorilor.

Felicitări tuturor celor care au contribuit la această minunată călătorie literară!

MOBILITATE ÎN PORTUGALIA

O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT

Erasmus+

Foto: Marco Miranda

După o perioadă relativ scurtă de așteptare și pregătiri, timp în care am plănuț în cel mai mic detaliu călătoria și mai ales modul în care ne vom prezenta ca țară în cadrul acestei mobilități, ziua plecării în Portugalia pentru programul Erasmus+ Think Green a sosit în sfârșit. Emoțiile erau mari, deoarece urma să petrecem noi, cele doua cadre didactice (Sanda Popescu si Madalina Ursuianu) și cei doi elevi (Ecaterina Onofreiciuc și Rareș Butmalai) o săptămână într-o țară nouă, alături de colegi din diferite colțuri ale Europei.

Primirea la aeroport a fost mai mult decât călduroasă atât din partea organizatorilor cât și din partea familiilor la care au locuit cei doi elevi din România.

Sosirea și primele impresii

Am aterizat pe aeroportul din Porto situat la o oră de mers cu mașina de Santa Maria da Feira și de școala din Canedo unde avea să se desfășoare activitatea. De acolo am mers

spre orașul gazdă, Santa Maria da Feira. Pentru noi, adulții, restul zilei a fost destinată cunoașterii și vizitării orașului și a împrejurimilor, o vizită la plajă pe malul Oceanului Atlantic și o seară minunată în frumosul oraș Porto de pe malul râului Douro. Elevii români au mers în familiile la care urmau să stea timp de o săptămână și au fost primiți cu brațele deschise. Deși puțin obosiți, au fost impresionați de căldura oamenilor și de frumusețea orașului. Prima seară au petrecut-o explorând străduțele înguste și degustând preparatele tradiționale ale regiunii, povestind despre drum, despre România și despre cât este de frumoasă Portugalia.

Activități și descoperiri culturale

Programul Erasmus+ ne-a oferit ocazia să participăm la ateliere interactive despre educație, ecologie și inovație. Am lucrat în echipe internaționale, ceea ce ne-a ajutat atât pe noi adulții, cât și pe cei doi elevi, să ne îmbunătățim abilitățile de comunicare în engleză și să învățăm despre alte culturi.

Vizitele la Agrupamento de Escolas de Canedo, la Universitatea din Aveiro, la Primăria din Santa Maria da Feira, la Fabrica de plută Granorte ,unic exportator pentru Europa , la Centrul de reciclare a materialelor refolosibile Lipor și vizitele la obiectivele turistice din Porto și din zona arondată , au fost momente de neuitat. Am fost fascinați de arhitectura tradițională și de atmosfera relaxată a orașelor, am fost captivați de eforturile locuitorilor de a păstra natura curată .

Foto: Rareș Butmalai

Schimburi de experiență și prietenii noi

Unul dintre cele mai frumoase aspecte ale programului a fost schimbul de experiențe cu tinerii și profesorii din alte țări. Am discutat despre diferențele dintre sistemele noastre de educație și despre visele noastre de viitor. Am participat la evenimente culturale, unde organizatorii ne-au încântat cu momente artistice culturale de excepție- dansuri, cântece și tradiții specifice Portugaliei – și nu în ultimul rând ne-au răsfățat cu preparatele culinare tradiționale.

Concluzii și despărțirea

A venit și ultima zi, iar despărțirea nu a fost ușoară. Ne-am promis că vom păstra legătura și că ne vom reîntâlni într-o altă experiență Erasmus+. Călătoria în Portugalia nu a fost doar o excursie, ci o adevărată lecție de viață, în care am învățat despre toleranță, prietenie și importanța colaborării internaționale și respectul pentru mediul înconjurător și natură.

La întoarcere, aveam sufletul plin de amintiri și dorința de a participa din nou. Erasmus+ ne-a învățat că lumea este mai mică decât pare, iar barierele culturale dispar atunci când există dorința de a învăța unii de la alții.

Foto: Rareș Butmalai

Foto: Marco Miranda

THINK GREEN

EXPERIENȚA PROIECT ERASMUS+

Ecaterina Maria Onofreiciuc,
clasa a VII-a B

Erasmus+

Era o dimineață înghețată de ianuarie. Așteptam cu emoții să decolăm spre Roma, apoi spre Porto. Ca să treacă mai repede cele opt-nouă ore, am decis să mă culc. Bineînțeles că în primul zbor nu am reușit să fac asta, din cauza unui domn învecinat care a sforăit tot drumul! După cele mai lungi opt ore din viața mea, am ajuns în aeroportul din Porto.

Am fost întâmpinată cu cordialitate de către Beatriz și mama sa, Conceição. În drumul spre mașină mi-am zis în sinea mea că am gândit bine când mi-am luat pantaloni scurți în bagaj. Aveam să văd că m-am înșelat.

Să vă povestesc pe zile cum a decurs întreaga experiență, ce am mai adăugat în bagajul meu de cunoștințe, încercând bineînțeles să găsesc cele mai potrivite cuvinte care să exprime stările, emoțiile, atmosfera care au însoțit această unică și frumoasă experiență. O recomand din toată inima tuturor celor care vor să experimenteze ceva nou, să se bucure de oameni și de activități inedite.

Drept introducere, vă voi expune mai jos câte ceva despre istoricul programului Erasmus+ care a făcut posibil acest schimb de experiențe minunate.

Programul Erasmus+ este un instrument esențial pentru crearea spațiului european al educației și pentru implementarea cooperării strategice europene în domeniul educației și formării, inclusiv în domeniul tineretului și sportului.

Programul Erasmus a fost înființat de Uniunea Europeană în 1987, având ca scop promovarea cooperării între universități și instituții de învățământ superior din Europa. Scopul inițial a fost de a crea un sistem organizat de schimburi de studenți transfrontaliere. Programul a fost denumit după Erasmus din Rotterdam, un călătorit mult în Europa pentru a predă și studia la diferite universități. În același timp, "Erasmus" a servit ca acronim pentru „Schema de Acțiune a Comunității Europene pentru Mobilitatea Studenților Universitari”.

De-a lungul timpului, programul s-a extins și a devenit Erasmus+, un cadru amplu care combină schemele UE pentru cooperare transnațională și mobilitate în educație, formare, tineret și sport în Europa. În prezent, programul Erasmus+ se adresează nu doar studenților, ci și personalului didactic, tinerilor și cursanților de toate vârstele, acoperind și alte regiuni geografice dincolo de Europa.

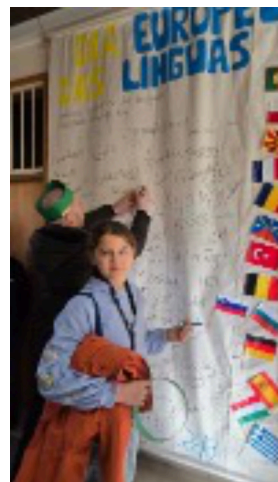
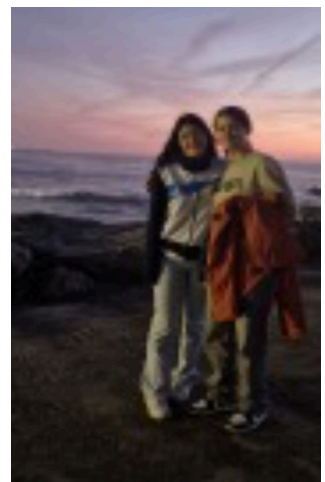

Foto: Arhivă personală

Pintre Principiile de baza ale programului Erasmus+ se numără:

Respectarea valorilor Uniunii Europene, cum ar fi demnitatea umană, libertatea, democrația, egalitatea, statul de drept și drepturile omului, inclusiv drepturile minorităților împreună cu garantarea protecției, sănătății și siguranței participanților.

Sprijinirea dezvoltării durabile: Erasmus+ contribuie la dezvoltarea durabilă, prin promovarea transportului durabil și a unui comportament responsabil față de mediu. Acordă prioritate proiectelor care vizează dezvoltarea competențelor în sectoarele verzi. Sloganul Programului Erasmus+ în perioada 2023-2025 a fost Think Green, iar tematica săptămânii din Portugalia a fost Reciclarea.

Promovarea diversității lingvistice: Unul dintre obiectivele programului este promovarea învățării limbilor străine. Acest obiectiv mi-a fost de ajutor în consolidarea abilităților lingvistice în limba engleză, dar și o ocazie să descopăr în practică (nu doar pe duolingo) un limbaj nou, asemănător cu spaniola, dar cumva mai dulce.

Până în prezent, peste 15 milioane de persoane au participat la Erasmus+. Mă bucur că am fost și eu una dintre ele!

Revenind la evocarea momentelor esențiale din experiența mea Erasmus+, voi adăuga și câte ceva despre pregătirea de dinainte. Cu o săptămână înaintea plecării, am mers împreună cu familia la Muzeul Oului din Bucovina să cumpărăm cele mai frumoase ouă încondeiate tradițional pentru a le oferi drept cadou simbolic familiei gazde.

Am împachetat frumos și câteva feluri de prăjituri delicioase făcute cu drag de către bunicuța mea. În rest, am pus câteva haine în bagaj, o prezentare în PowerPoint despre istoria și atracțiile turistice din România, pașaportul și am fost gata de drum.

Duminică

În prima zi familia gazdă m-a întâmpinat călduros la aeroport. Am mers împreună la un meci local de volei, unde am țipat atât de tare în galerie, încât am rămas fără voce! Înainte de a lua cina cu specific portughez, am mers pe o plajă la ocean unde am admirat valurile care acopereau soarele la asfințit. După o masă copioasă în oraș, am mers în sfârșit „acasă”! Aveam camera mea foarte frumoasă cu o priveliște deosebită. Mi-a plăcut liniștea și faptul că, după cum aveam să aflu a doua zi, locuiam la doar cinci minute de mers pe jos de școală.

Luni

Am ajuns pentru prima dată la școală din Canedo (localitate de lângă Porto)! Era uriașă (trei corpuri de clădire în aceeași curte + teren de sport). Marco, directorul școlii, ne-a făcut un tur, ducându-ne să vedem de la cei mai mici până la cei mai mari elevi.

Fiecare corp de clădire era separat: primul corp era pentru ciclul primar, al doilea era o sală de sport, iar al treilea era pentru ciclul gimnazial. Între ele exista un teren mare de forbal, un spațiu cu copaci care era dispus în cerc și era destinat activităților de recreere (cântat, debateri etc.) și un alt spațiu verde destinat activităților de grădinarit.

Clasele erau destul de spațioase și bine compartimentate, iar elevii se mutau în săli diferite în funcție de ce oră aveau. Clădirea mai era dotată cu spații de lectură și cu o cantină unde puteam servi prânzul.

Tot în aceeași zi am ținut o prezentare despre România împreună cu colegul meu, Rareș.

Am rămas plăcut impresionată de relațiile interumane foarte calde și armonioase. Profesorii îmbrățișau elevii și îi întrebau ce mai fac. În timpul orelor atmosfera era foarte degajată și erau câte cincisprezece elevi în clasă.

După o zi plină, am mers acasă și am mâncat pizza și struguri împreună cu Beatriz.

Foto: Arhivă personală

Marți

A fost prima zi cu o excursie. Am vizitat Universidade de Aveiro, o facultate cu o arie curriculară foarte diversă (de la Accounting, la Aerospace Engineering, Applied Marine Biology, Biomaterials and Nanomedicine, Computer and Telematics Engineering, Contemporary Artistic Creation, Microbiology, Music, Robotics and Intelligent Systems etc.)

Pentru mine a fost prima oară când am pătruns într-un laborator de chimie. Acolo am abordat tema plasticului reciclat, am văzut cum se mărunțesc capacele de sticlă, am aflat despre tipurile de plastic și cum afectează microparticulele de plastic, Planeta. Din plasticul mărunțit se obținea apoi un material reciclat folosit pentru a fabrica plăci ca de mozaic pentru pereți, sau obiecte mai mici precum rigle.

Am mâncat prânzul la cantina de acolo, apoi am fost într-o plăcută croazieră cu barca pe râul din centrul localității (Ria de Aveiro).

Am poposit mai târziu într-un loc de exploatare a sării numit Floras das Salinas ce se desfășoară pe o suprafață de 2500 hectare. Ce mi s-a părut interesant este faptul că erau câmpuri întregi de sare inundate, care puteau fi exploatate doar în perioada mai-septembrie când se retrăgeau apele. În timpul verii, datorită debitelor reduse ale râului, salinitatea medie în Ria este mult mai mare decât în timpul iernii, când apa mării este diluată de apa dulce din râuri.

Această zonă era și o Arie Protejată unde puteai vedea multe specii de păsări migratoare (peste 20.000).

La întoarcere, am avut o conversație foarte interesantă

despre diverse probleme legate de schimbări climatice cu o doamnă învățătoare din Slovenia, care de altfel mă striga „doctor Cati” , deoarece îi explicasem că am să devin fiziciană!

Seara am mers în vizită la rudele lui Beatriz unde am servit o cina gustoasă într-o atmosferă foarte plăcută. Am mâncat o supă tradițională și un sandwich cu ochi și șuncă.

Miercuri

A fost o zi foarte specială în care am avut o excursie în Porto. În „Orașul podurilor” am vizitat diverse atracții turistice (Primăria, Gara, Catedrala, Muzeul de Istorie) și un restaurant cu patru etaje. La final de zi am mers în vizită din nou. Mie îmi plăcea! Portughezii nu sunt cu engleza, iar mătușa lui Beatriz traducea pe telefon din portugheză în engleză ce dorea să spună, dar când se apuca să citească începeam să râdem cu toții, având un accent haios! Nu știu cum reușea, dar crea o atmosferă plăcută fiind foarte amuzantă și drăguță.

Foto: Arhivă personală

Joi

A fost o zi plină de peripeții! De dimineață am mers la o fabrică „bio” Granorte, care refolosea materialul rămas în urma fabricării dopurilor de plută. Apoi am vizionat o prezentare și am vizitat un muzeu al orașului Santa Maria de Feira.

După amiază am fost la un centru de tratare a deșeurilor, unde am fost întâmpinați cu o prezentare despre poluare. Când credeam că s-a terminat, domnul respectiv ne-a echipat cu vesta și casca pentru a ne plimba și arăta procesele prin care trec deșeurile colectate de ei. Vă puteți închipui ce „miresme” pluteau prin aer. În timp ce mergeam printre benzile rulante, ceva cade din senin pe umărul meu. Amuzată și uimită am îndepărtat gunoierul de pe mine și am trecut mai departe. Ca să ne mai revenim de la aerul „parfumat” de acolo, am mers cu toții la plajă unde am privit apusul spectaculos.

În aceeași seară, am avut cina finală la școală, deoarece

unele echipe, venite din alte țări, plecau a doua zi la prânz. Am uitat să menționez că m-am împrietenit și cu elevi din Slovenia, Polonia și Spania, țări de asemenea participante la program.

La petrecere aș putea spune că au venit atât copiii și profesorii, cât și părinții acestora. Toată mâncarea a fost gătită de ei și a fost tradițională.

După un mini-concert autentic în limba portugheză, noi copiii bănuiam pe holurile școlii. Într-o încăpere, am descoperit scaune pe rotile, iar băieții le luaseră și se învârtteau pe ele. În apropiere era o rampă destul de lungă și abruptă. Vă dați seama că mi-a venit ideea genială de a ne da cu scaunele la vale. Zis și făcut. Am pus mâna pe un scaun și am purces la treabă. Văzând că nu m-a prins nimeni, i-am chemat și pe ceilalți. Rampa devenise, „derdelușul” nostru. Toate bune și frumoase până când ne-a observat unul dintre părinți. Din fericire nu ne-a certat, ci doar ne-a spus să ne oprim și să nu ne mai dăm la vale. Într-un final, pe la 00:30 noaptea am plecat în sfârșit acasă. Totul fusese minunat!

Vineri

A fost ultima zi petrecută împreună! Nu am avut un program stabilit, așa că am stat la școală toată ziua și am jucat ping-pong, fotbal de masă și fotbal pe teren. Ne-a părut rău că s-a terminat, dar am promis că vom ține legătura.

Dupa-masă, am fost în vizită pentru a asista la coacerea „fugasei”, un fel de pâine care are anason în ea. Este foarte gustoasă servită cu unt. Apoi am mâncat ultima cină unde am avut ultimele dialoguri cu mătușa, unchiul și bunicul lui Beatriz.

A fost un moment emoționant de despărțire, dar s-ar putea la vară să merg din nou la ei! Am ajuns târziu acasă unde a trebuit să-mi fac bagajul, care fusese crăpat la venire în timpul escalei dintre Roma și Porto. Aveam emoții să nu se crape mai tare sau să nu cumva să se spargă sticla de vin local! Am aranjat totul strategic și așteptam ora 2:30 dimineața când urma să plec spre aeroport.

Sâmbăta

La 3 dimineața am plecat de acasă și am ajuns la aeroport pe la 3:45.

Acolo mi-am luat la revedere de la Beatriz și Conceição, nu înainte de a le mulțumi încă o dată pentru ospitalitate. Am avut escală de patru ore în Madrid, iar apoi am ajuns în București unde mă așteptau părinții.

Pe final aș dori să mulțumesc din suflet tuturor cadrelor didactice implicate în proiect, care m-au sprijinit și au avut încredere în mine că pot reprezenta cu succes România!

PASIUNE ȘI PERFORMANȚĂ

IA-BUCURIA, MOȘTENIREA MEA CULTURALĂ

Amelie Ghica,
clasa a VI-a B

Fiecare dintre noi se mândrește cu anumite lucruri din viața sa. Unele dintre aceste lucruri sunt moșteniri culturale, la care ținem extrem de mult. Acestea reprezintă creații culturale, precum limba, portul popular, obiectele de artă, tradițiile, obiceiurile, arhitectura, literatura, toate fiind transmise de la o generație la alta. Moștenirea culturală este ceea ce noi considerăm valoros, ceea ce păstrăm cu sfințenie, cu mândrie și cu speranța că va rămâne în familiile celor pe care îi creștem cu iubire. Este motivul pentru care fiecare generație are o datorie pe care o îndeplinește din dragoste, aceea de a cunoaște, de a respecta și de a lăsa urmașilor o părticică din ceea ce au reprezentat strămoșii noștri.

În ceea ce mă privește, eu am avut șansa deosebită de a primi de la străbunica mea, apoi de la bunica mea și ulterior de la mama mea o ie neprețuită, după cum spune mama. Nu este plină de diamante, nu este cusută cu fir de aur, ci pur și simplu este neprețuită pentru noi, prin vechimea și originea ei. Această IE-BUCURIE, cum o numește bunica, s-a transmis din generație în generație în familia noastră. Doamnele din familie au păstrat-o exact așa cum au primit-o, având o grijă imensă de acest articol vestimentar. Ia este brodată cu fir negru, având un model tradițional din zona Sibiului. Atrage toate privirile tocmai prin simplitatea și eleganța ei.

IA-BUCURIA mea este specială prin aceea că a fost purtată de rudele mele dragi și prin faptul că spune povestea fiecărei doamne despre care eu am aflat din poze alb-negru sau din realitate. Știu sigur că, dacă voi avea o fiică, ea o va purta cu aceeași dragoste și mândrie, pentru că aceste lucruri se învață acasă. Îmi doresc să fie moștenirea culturală pe care să o las familiei pe care o voi avea. Voi avea grijă să fie prețuită, apreciată și fotografiată, așa cum

a făcut și mama, cum voi face și eu, pentru că ia are un loc extrem de important în existența noastră ca popor.

IA-BUCURIA mea este, de fapt, ia tuturor femeilor și va exista atât timp cât ele o vor purta mândre atât în țara lor, cât și în marile capitale europene, indiferent de zona etnografică din care provin.

IA-BUCURIA va spune mereu o poveste, să fiți siguri de acest lucru!

Foto: Arhivă personală

FOTBALUL CE ÎNSEAMNĂ PENTRU NOI

Enescu Matei și Tudor Sebastian, clasa a VIII-a B
Pafitis Filip, clasa a VIII-a D

Fotbalul este o pasiune care ne definește viața. De când eram copii, am fost fascinați de magia jocului, de energia și emoțiile pe care le aduce fiecare meci. Prima dată când am pășit pe teren am simțit o bucurie pe care cu greu o putem descrie în cuvinte. Este sentimentul de libertate și, în același timp, de provocare.

Pentru noi, fotbalul este mai mult decât un simplu joc. Este un mod de a ne exprima, de a ne conecta unii cu ceilalți și de a învăța lecții valoroase despre viață. Pe teren, învățăm ce înseamnă să muncim în echipă, să ne respectăm adversarii și să rămânem concentrați pe obiectiv, indiferent de dificultăți. Fiecare pasă, fiecare șut și fiecare gol reprezintă un efort comun, iar asta face ca victoria să fie și mai dulce. Unul dintre lucrurile care ne atrage cel mai mult la fotbal este imprevizibilitatea sa. Niciun meci nu seamănă cu altul, fiecare moment poate aduce o schimbare neașteptată. Această dinamică ne ține mereu implicați și ne provoacă dorința de a deveni mai buni. De fiecare dată când intrăm pe teren, ne dorim să dăm tot ce avem mai bun, nu doar pentru noi, ci și pentru echipa noastră.

Fotbalul ne-a învățat multe lecții importante. Ne-a arătat că perseverența și disciplina sunt cheia succesului. Ne-a ajutat să înțelegem că eșecurile fac parte din evoluție și că fiecare greșeală este o oportunitate de a învăța și de a crește. De asemenea, ne-a oferit prietenii și momente de neuitat, legături care au fost consolidate pe terenul de joc. Această pasiune continuă să ne motiveze și să ne inspire. Fie că jucăm pe un teren profesionist, fie într-un parc cu prietenii, simțim aceeași bucurie și aceeași dorință de a ne autodepăși. Fotbalul este locul unde ne regăsim și unde ne putem depăși limitele, fiindcă, pentru noi, nu este doar un sport, ci un mod de viață!

Foto: Arhivă personală Enescu Matei

Foto: Arhivă personală Tudor Sebastian

Foto: Arhivă personală Pafitis Filip

CREAȚIE PLASTICĂ

Borbely Clara CP B

DANSUL, PASIUNEA MEA

Ilinca Onofreiciuc,
Clasa a III-a E

De când eram mică mi-am dorit să fiu o mare dansatoare. Eram atrasă de mișcările și de postura dansatorilor, de frumusețea și de strălucirea ținutelor, de eleganța acestui sport minunat.

Am început cursurile de dans la vârsta de patru ani și jumătate. Foarte repede am înțeles termenii specifici și eram receptivă la toate indicațiile instructorilor.

Vă pot da niște sfaturi despre cum să fii un bun dansator:

- Să fii pe muzică
- Să ții postura
- Să fii pasionată

Dansurile se împart în mai multe categorii și anume:

- Dansurile standard, de obicei mai lente, ca de exemplu: vals lent, vals vienez, quick step, slow fox și tango.
- Dansurile latino, în general mai energice, cum ar fi: cha-cha, jive, rumba, paso doble, samba.

La antrenamente, ținuta dansatorilor este, de obicei, neagră și diferă la dansurile standard și la cele latino. La latino se poartă fustă scurtă și pantofi cu vârful deschis, iar la standard se poartă fustă lungă sau pantaloni și pantofi cu vârful închis.

Mie îmi place foarte mult să particip la concursurile de dansuri de societate unde port multe ținute elegante și dansez pe coregrafii tot mai complexe. Am câștigat premii importante la diferite concursuri naționale la următoarele categorii: Fete Solo Debutante 7-8 ani, Fete Solo Bronz 8-12 ani și Fete Solo Argint 8-9 ani, clasându-mă frecvent pe locurile 1,2 sau 3.

Pe lângă dezvoltarea abilităților de dansatoare este foarte importantă și ținuta vestimentară. Eu, până acum, am avut opt rochițe deosebite cu accesorii asortate (mănuși, brățări, cercei).

Foto: Arhivă personală

Ca să fii învingătoare la concursuri trebuie să te antrenezi foarte mult și să fii cu adevărat pasionată. Îi sunt foarte recunoscătoare antrenorii mei care mă învață tainele artei dansului, precum și tuturor celor care mă sprijină.

Îmbinarea dintre muzică și mișcare te ajută să te dezvolti în mod armonios.

Foto: Arhivă personală

DE LA JOC LA PASIUNE

Delimart Natalia Maria,
clasa a III-a E

Numele meu este Delimart Natalia Maria, am 9 ani și sunt elevă în clasa a III-a E. Încă din primul an, din clasa pregătitoare, am participat la toate concursurile organizate de școala mea, școala Ion Heliade Rădulescu.

Cel mai mult mi-au plăcut competițiile privind înotul, cum ar fi „Open Swim”. Cu ajutorul acestora mi-am descoperit pasiunea pentru înot, iar în prezent, practic acest frumos sport la un bazin în apropierea casei. Înotul mi-a îmbunătățit sănătatea și starea de spirit, îmi place să mă concentrez, îmi place apa foarte mult iar înotul a devenit un stil de viață.

Concursul „Heliadiștii pe roți”, organizat de școală în toamna anului 2023, nu doar că a dat naștere unei alte pasiuni, aceea a mersului pe bicicletă, dar m-a adus și pe podium, câștigând astfel locul I pe școală. Mersul pe bicicletă îl practic din primăvară până toamna târziu, este relaxant, poate fi practicat oriunde, nu are limită de vârstă și mă ajută să dorm mai bine.

Iată cum școala te ajută să îți descoperi pasiunile, să participi și să câștigi. Eu mi-am descoperit pasiunile, am participat la competiții, am câștigat și continui cu plăcere ori de câte ori am ocazia. Nu doar cred, ci sunt convinsă că școala a adus încă un beneficiu în dezvoltarea mea. Sunt dornică de asemenea să particip la noi provocări în competițiile școlii alături de colegii mei.

Foto: Arhivă personală

DESPRE COMPARAȚIE

Matei Vasile,
Clasa aVI-a B

Atunci când ai 13 ani, este tentant să te uiți la prietenii și colegii tăi și să crezi că sunt mai buni decât tine. Ceea ce vezi, însă, este doar partea lor luminoasă, trăsăturile lor pozitive. Este complicat să vezi și părțile mai puțin bune din două motive: în primul rând, pentru că nu cauți partea de vulnerabilitate din ei, iar în al doilea rând pentru că și ei, la rândul lor, se străduiesc să își ascundă imperfecțiunile de ceilalți.

În felul ăsta, poți ajunge să îți pui întrebarea: „Toți sunt mai buni decât mine?”

Însă în acest fel tu compari cea mai rea versiune a ta cu cele mai bune versiuni ale lor, iar asta este o rețetă sigură pentru nefericire.

Internetul contribuie și el la îngrijorarea ta, te face să crezi că trebuie să fii într-un anumit fel ca să fii fericit. Te bucuri de navigatul pe internet, fără să îți dai seama de presiunea la care te supune. Privești la nesfârșit imagini cu oameni „perfecti” și începi să crezi că toți sunt mai amuzanți, mai cool și mai populari decât tine.

Ești conștient că toată lumea își face fotografii din cele mai bune unghiuri și prezintă cele mai bune versiuni ale lor, care uneori nu au legătură cu realitatea. Cu toate acestea, când te compari cu cei de pe internet, ai în minte versiunea ta reală și versiunile lor digitale, fără să mai ții cont de editările foto.

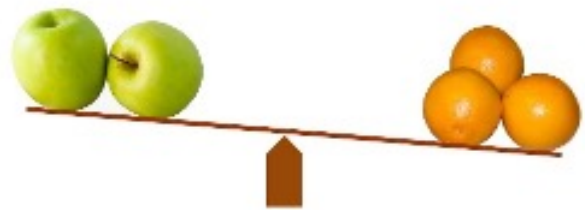

Foto: pixabay.com

Deși internetul îți oferă o mulțime de oportunități: te conectezi cu alte persoane, înveți lucruri interesante și te amuzi, ceea ce trebuie să faci este să ai mereu grijă să verifici dacă tu ești cel care controlează telefonul sau telefonul te controlează pe tine. Cel mai important lucru este să descoperi în ce relație ești cu ecranele și să găsești echilibrul în folosirea lor.

Un echilibru care să îți ofere și timp petrecut în aer liber cu familia și prietenii, ocazii pentru sport și cultivarea unor noi pasiuni, altele decât cele digitale. În acest fel, permiți creierului să se odihnească și să se elibereze de nevoia de a se compara tot timpul cu alții.

Foto: pixabay.com

MUZICA

LIMBAJUL UNIVERSAL AL OMENIRII

Veisa Anelisse,
clasa a III-a E

Muzica, în toate formele ei, reprezintă una dintre activitățile relaxante, care antrenează creierul în mod natural. Este un mod de exprimare armonios care poate dezvolta abilități de memorare încă de la vârste fragede.

Pasiunea mea pentru muzică o am de când mă știu, iar la vârsta de 7 ani doamna profesor Ozana Calomfirescu a început să mă învețe alfabetul muzical cu ajutorul pianului și, totodată, să-mi povestească despre istoria muzicii și cei care au făcut din muzică o artă: Mozart, Beethoven sau Chopin.

La început credeam că pianul înseamnă doar să cânti în fața multor oameni, într-o sală de concert. Acum am înțeles că pianul nu înseamnă că trebuie să arăți celorlalți cum știi să cânti, ci că el înseamnă relaxare, fericire și distracție.

Foto: Arhiva personală

Foto: Arhiva personală (Thomas Encho, Anelisse Veisa, Rita Marcotulli)

Primul meu recital a fost cu 2 ani în urmă, în apropierea sărbătorilor de iarnă. Atunci am descoperit plăcerea de a le cânta oamenilor din jur și de a ne bucura cu toții de muzică. Din acel moment au urmat și alte recitaluri sau chiar concursuri, iar de fiecare dată am avut același sentiment de împlinire, de a aduce bucurie prin muzică.

De-a lungul vremii multe personalități din domenii de activitate diferite (literatură, filosofie etc) și-au arătat aprecierea față de importanța muzicii în viețile noastre:

”Dacă muzica este hrana dragostei, atunci începe să cânti”
– William Shakespeare

”Fără muzică, viața ar putea fi doar o eroare”
– Friedrich Nietzsche

”Viața e ca un pian: clapele albe sunt momente fericite, iar clapele negre sunt momente triste, dar reține că ambele clape sunt folosite pentru a da o muzică suavă”
– Bartolomeo Cristofori

MUZICA SUFLETULUI

Toni Gloria și Vlădescu Carla,
Clasa aVI-a B

Muzica este arta combinării notelor în succesiunea lor și simultan într-o formă plăcută estetic, organizarea ritmică a acestor note și integrarea lor într-o lucrare completă.

Genul de muzică Pop este unul dintre cele mai cunoscute genuri de muzică, fiind mai ales ascultat de adolescenți. Muzica Pop este de asemenea cunoscută și în alte limbi în afară de engleză, cele mai populare fiind spaniola, italiana, coreeana (K-pop) și japoneza (J-pop). Imogen Heap este o cântăreață de muzică Pop ce a atras atenția adolescenților din zilele de azi, cu melodiile ei de la începutul anilor 2000.

Muzica Rock este cunoscută și acum, dar nu la fel de cunoscută cum era în trecut. Elvis Presley a fost o senzație a muzicii Rock.

Rap-ul este genul de muzică ce constă în rostirea de rime, jocuri de cuvinte sau poezie într-un mod ritmic și rapid. Un cântăreț de muzică Rap, ce este cunoscut pentru talentul lui este Eminem.

Muzica Hip-Hop este considerată un sinonim pentru muzica Rap, dar nu este la fel de ascultată, chiar dacă mulți preferă să o asculte. Cântărețul Tupac a fost unul dintre cei mai populari cântăreți de Hip-Hop.

Jazz-ul este un gen de muzică ce s-a răspândit în toată lumea la puțin timp după ce prima melodie a fost lansată. Un cântăreț popular de muzică Jazz era Louis Armstrong.

Foto: pinterest

PASIUNEA NOSTRĂ PENTRU ARITMETICA MENTALĂ

Tudor si Toma Dumitru,
clasa a III-a E

Suntem Tudor si Toma Dumitru, doi frați neastâmpărați cu o pasiune comună- aritmetica mentală. Suntem elevi ai Școlii Gimnaziale I.H. Rădulescu în clasa a 3-a E, respectiv a 2-a D.

Totul a început la vârsta de 6 ani ca o joacă , dar cu timpul, această pasiune s-a transformat într-o performanță. Am început cu exerciții simple de adunare și scădere, dar treptat am descoperit cât de fascinant este să rezolvi calcule complexe doar cu ajutorul minții. Antrenându-ne zilnic și participând la concursuri de profil, am obținut numeroase premii si trofee naționale și internaționale. Am obținut Premiul 1 la Concursul World Mathematics Leagues la Dubai în 2023, Premiul 1 World Mathematics Leagues la Barcelona 2024, Premiul 3 la Olimpiada Națională de Aritmetică Mentală Smarty Kids 2024, Premiul de Excelență World Mathematics Leagues București 2024.

Această pasiune ne-a oferit încredere, satisfacție și oportunitatea de a participa la diverse competiții, unde am întâlnit oameni la fel de pasionați.

Curiozitatea noastră pentru numere a crescut odată cu dificultatea calculelor.

„Tudor era întotdeauna mai rapid, dar asta m-a motivat să mă antrenez și mai mult,” râde Toma. „Încet-încet, am realizat că suntem foarte buni și că ne place să concurăm, nu doar între noi, ci și cu alții” a concluzionat Tudor.

Dorim să le transmitem tuturor că prin multă muncă și pasiune, orice vis poate deveni realitate.

Foto: Arhiva personală

PASIUNE ȘI PRIETENIE!

BASCHETUL, MAI MULT DECÂT UN SPORT!

Sabrina Ghioncu,
clasa a III-a E

Totul a început cu primul antrenament la care am participat pentru a face cunoștință cu baschetul. Acolo m-am străduit să bat mingea cât de bine am putut, chiar dacă la vârsta de 6 ani acest lucru uneori poate fi dificil. Chiar dacă a fost doar un antrenament, m-am simțit ca pe o arena adevărată de baschet de la meciurile pe care le-am urmărit alături de părinții mei.

Au urmat multe antrenamente săptămânale și, cu timpul, am devenit o jucătoare din ce în ce mai bună. Baschetul este un sport în care cunoști mulți coechipieri și care te ajută să legi prietenii. Împreună, ne distrăm la antrenamente și ne pregătim pentru victorii în meciurile pe care le jucăm. Chiar dacă obținerea unei victorii poate fi dificilă la primele meciuri oficiale.

De exemplu eu, la primul meci, eram foarte emoționată. Simțeam emoțiile încă de acasă și m-am străduit să le depășesc, mai ales că nu eram deloc obișnuită cu competițiile sportive adevărate. Însă, când am intrat pe teren am simțit că alături de colegele mele din echipă pot face un meci foarte bun. Meciul acela a fost o adevărată victorie pentru întreaga echipă, dar mai ales pentru mine. Pentru că m-a făcut să înțeleg că pot depăși cu ușurință emoțiile.

Baschetul este și un sport care îți aduce multe bucurii. Chiar dacă multe dintre ele vin din lucruri mici, cum ar fi primul coș înscris într-un meci oficial.

Atunci când intri pe teren, poți avea multe gânduri negative, "Nu voi reuși", "Echipa adversă e mai bună", "Voi greși pasele", dar atunci când mingea este la tine, trebuie să elimini orice gând de acest fel. Toate aceste sentimente m-au încercat și pe mine, dar mi-am adunat toată energia și am reușit să înscriu primul meu coș. Eram atât de fericită pentru că nu mai dădusem coș niciodată într-un meci.

Tot baschetul m-a făcut să îmi depășesc limitele și să înțeleg ce înseamnă puterea echipei. "Toți pentru unul și unul pentru toți!" este o idee care explică foarte bine felul în care muncim la antrenamente și la meciuri.

Cea mai mare realizare a mea de până acum este câștigarea Campionatului Municipal de Baschet feminin, la

grupa de vârstă 2014. Atunci am devenit campioană municipală.

Baschetul m-a ajutat să devin mai independentă și mai încrezătoare în forțele mele. Primele cantonamente au fost foarte grele pentru mine. Antrenamentele au fost foarte intense, mai ales că erau de trei ori pe zi. Apoi să luăm în considerare și sutele de Km departe de părinți. Ce bine că dorul de părinți a lovit doar în primul cantonament!

Îmi doresc ca fiecare copil să înțeleagă cât de important este sportul, nu doar fizic, ci și mental. Mentalitatea de învingător, capacitatea de a-ți controla emoțiile indiferent de situație, mișcarea fizică care te ține sănătos sunt abilități pe care le dobândești făcând sport.

Foto: Arhiva personală

PASIUNEA MEA, ECHITAȚIA

Oprea Irina,
Clasa aIII-a E

Eu mă numesc Irina și am 9 ani. Echitația este un sport pe care îl practic de la 3 ani. Am călărit mulți cai: mari sau mici.

Mie îmi place să călăresc deoarece ador caii! Aceste animale sunt inteligente, sensibile, loiale și iubitoare. Nu este ușor să găsești un cal blând și răbdător cu copiii. Dacă totuși găsești unul, s-ar putea să fie foarte scump!

Uneori merg la grajduri să am grijă de cai, să îi hrănesc, să îi perii, să le fac curățenie în locul în care stau. Mă răsplătesc cu atâta dragoste cât nu pot să vă spun!

Vă încurajez să încercați echitația și să apreciați caii!

Foto: Arhiva personală

PASIUNEA MEA, LECTURA

Pricop Teodora,
Clasa aIII-a A

În cadrul Clubului de Lectură organizat de clasa noastră în fiecare lună, am elaborat proiectul "Iubirea îți dă aripi".

Cartea pe care noi am citit-o se numește "O vară cu Isidor" de Veronica D. Niculescu. Fiecare dintre cele 6 echipe a realizat o parte din proiect. Vă recomandăm să citiți această carte deoarece veți afla mai multe despre prietenia dintre un om și o pasăre, dar și cât de important este să ai încredere în tine și să îți urmezi visurile.

A fost o experiență foarte frumoasă pe care o vom repeta!

Foto: Arhiva personală

SĂ DISCUTĂM PUȚIN ȘI DESPRE ALTCEVA!

Rareș Butmălai,
clasa a VIII-a C

Noi avem un atelier acasă, dotat cu multe scule și unelte, unde putem să facem aproape orice din metal, lemn sau plastic. Mi-a plăcut mereu să meșteresc câte ceva, dar și tata seamănă cu mine. La rândul lui, petrece destul de mult timp acolo. La început, prin clasa întâi, construiam din scândurele tot felul de cuști de căței și pisici, pe care, apoi, le făceam cadou colegilor, vecinilor.

Mi-a plăcut mereu și să demontez cam tot ce aveam prin jur. Eram curios să văd ce se află în interiorul aspiratorului, ventilatorului, mașinii de spălat, mașinii de găurit, motorului de kart, polizorului etc.

Am învățat să repar o mulțime de lucruri așa, fiindcă tata îmi oferea detalii despre denumirea fiecărei piese, rolul lor în aparatul respectiv, dar și cum se reciclează- fie prin refolosire, ca piesă de schimb la un alt aparat similar, fie prin depunerea ei la un centru de reciclare, de unde sunt preluate și reparate în industrie.

Aveam acasă și o presă hidraulică foarte puternică, care putea să apese cu 400 Kg, adică 400 de kg/cm². Cu ea testam rezistența la tot felul de materiale sau le micșoram volumul, astfel încât să ocupe mai puțin loc la transport. Fiindcă nu puteam să desfac tot ce aveam prin curte și casă, tata a publicat mai multe anunțuri către prietenii lui de pe Facebook și așa am început să primim o mulțime de aparate de tot felul, pe care să le demontez. De la televizoare și cuptoare cu microunde, până la microscop și incubator.

Pe la vârsta de 10 ani, am început să mă și filmez în timp ce demontam aceste aparate. Voiam să îmi fac un canal pe Youtube, în care să le arăt și celorlalți copii cum se numesc

Foto: Arhiva personală

piesele, cum se pot repara aparatele și cum se pot recicla cele care nu se mai pot repara. Găsisem și un nume pentru canal, un nume care, din punctul meu de vedere, ar fi fost potrivit: RecycleBoy!

La un moment dat, am fost contactat chiar de către Bookland, care a făcut câteva materiale video cu mine, în timp ce făceam asta.

Din păcate, am fost nevoiți să ne mutăm, cu școala, în București și...atelierul a rămas la Breaza, așa că am întrerupt aceste preocupări. Mi-e puțin dor să mai fac asta, însă s-ar putea să caut o soluție care să-mi permită să reiau acest proiect, într-o formă sau alta.

Tu ai timp pentru pasiunea ta ?

PROGRAME NAȚIONALE ȘCOALA ALTFEL

SIMBOLUL OLANDEI, LALEAUA ORAȘUL LALELELOR DIN ROMÂNIA, PITEȘTI

Dinculescu Lia,
clasa a VII-a D

Laleaua Olandeză, renumită pentru eleganța sa și pentru semnificațiile sale profunde în cultura Olandeză, a găsit un loc deosebit în inimile locuitorilor din Pitești.

Olanda este cunoscută în întreaga lume pentru cultura sa bogată în flori, iar laleaua ocupă un loc de cinste în această țară din timpuri străvechi, transformând-o în tradiție. Cu rădăcini care se întind până în secolul al XVII-lea, laleaua a devenit un simbol al rafinamentului și al prosperității în cultura olandeză. Culorile sale vibrante și forma sa elegantă au inspirat artiști și poeți de-a lungul timpului, reprezentând adesea iubirea și pasiunea.

Deși laleaua este originară din Olanda, ea a fost adoptată cu bucurie de către locuitorii din Pitești, care au reușit să își însușească și să îmbogățească această tradiție florală. Străzile orașului se transformă în fiecare primăvară, într-un ocean de culori vii și arome îmbietoare, în timp ce expozițiile de flori și evenimentele culturale întregesc atmosfera vibrantă a „Festivalului Lalelelor”.

Această relație specială dintre Olanda și Pitești prin intermediul lalelei evidențiază puterea culturală de a uni oamenii și de a promova buna înțelegere între diferite comunități europene.

Foto: internet (Festivalul Lalelelor, Pitești)

Foto: internet (Cultură de lalele, Olanda)

DRAGUL MEU JURNAL,

25 MARTIE 2025

Zaharia Theodora,
Clasa a VII-a D

Foto: lumeasatului.ro

Foto: Arhiva personală

Sunt nerăbdătoare să-ți împărtășesc o experiență minunată din viața mea. Școala mea a organizat o mică excursie în programul Săptămânii verzi. După cum reiese și din denumire, astăzi am ajutat mediul înconjurător.

Dis-de-dimineață, eu și colegii mei am fost însoțiți de diriginta noastră într-o rezervație naturală. Am mers cu autocarul până la destinație, pe un drum de aproximativ o oră.

Când am ajuns, m-am bucurat, în primul rând, de peisaj. Era un cer senin fără niciun nor. Soarele strălucea și păsărelele se auzeau ciripind un cântec doar de ele înțelese. Am observat copacii falnici cu frunzele puțin colorate, anunțând sosirea toamnei.

Încă de la intrarea în rezervație, am văzut un mic cal pe un câmp. Probabil că acesta se bucura de frumoasa dimineață, ca și mine.

Partea mea preferată, a fost că, la final, am avut oportunitatea de a planta pui de copaci. Toți colegii s-au adunat într-o zonă specială. Am săpat mici gropi cu lopățelele primite de acolo. Am avut ocazia de a admira natura și de a face un bine mediului înconjurător. Desigur că m-am murdărit puțin de noroi, dar a fost o experiență de neuitat.

Aș vrea să fi simțit și tu sentimentele pe care le-am trăit alături de colegii mei în această excursie.

Cam atât pentru azi și promit că nu te las să aștepti mult până data viitoare! Pe curând!

CLUJ-NAPOCA

INIMA TRANSILVANIEI

Toma Radu Alexandru,
clasa a VII-a D

Cluj-Napoca, inima Transilvaniei, este un oraș cu o istorie bogată și o viață culturală vibrantă, care îmbină armonios tradiția cu modernitatea. Așezat la confluența mai multor culturi, orașul a fost martor al unor evenimente istorice semnificative și a cunoscut o evoluție complexă de-a lungul secolelor.

Originile Clujului se pierd în negura timpului. În secolul al II-lea d.Hr., sub dominația romană, aici a fost înființat municipiul Napoca, un important centru administrativ și comercial. După retragerea romanilor, orașul a cunoscut o perioadă de declin, pentru că în Evul Mediu să se dezvolte din nou, devenind un important centru al comerțului și meșteșugurilor. Cetatea medievală, cu zidurile sale masive și turnurile impunătoare, a fost martora unor asedii și bătălii, reflectând importanța strategică a orașului.

În perioada modernă, Cluj-Napoca s-a afirmat ca un important centru cultural și universitar. Aici au trăit și au creat personalități marcante ale culturii românești, iar universitatea a jucat un rol esențial în dezvoltarea intelectuală a regiunii. În secolul al XX-lea, orașul a cunoscut transformări semnificative, fiind afectat de cele două războaie mondiale și de schimbările politice din România.

Astăzi, Cluj-Napoca este un oraș dinamic și cosmopolit, cu o viață culturală bogată. Numeroase evenimente culturale, festivaluri și expoziții au loc pe tot parcursul anului, iar viața de noapte este animată și variată. Obiectivele turistice sunt numeroase și diverse, de la monumente istorice până la muzee și galerii de artă. Cetățuia, Biserica Sfântul Mihail, Palatul Bánffy și Muzeul Etnografic sunt doar câteva dintre locurile pe care nu trebuie să le ratezi.

Cluj-Napoca este un oraș al contrastelor, unde vechiul se îmbină armonios cu noul, iar tradiția se împletește cu modernitatea. Este un oraș care își păstrează cu grija trecutul, dar care în același timp este deschis spre viitor. Diversitatea culturală și spiritul tânăr al locuitorilor fac din Cluj-Napoca un loc special, care merită vizitat.

În decembrie 2024, noi, elevii clasei a VII-a D, împreună cu dna dirigintă, Alina Ilie, am fost în excursie pe aceste meleaguri, am vizitat mai multe atracții turistice din zonă și dorim să vă împărtășim impresiile noastre.

Steampunk: O privire asupra unui univers fascinant

Steampunk este un subgen al science-fiction-ului care combină elemente ale tehnologiei victoriene cu imaginația futuristică, creând un univers alternant unde tehnologia avansează pe baza energiei aburului și a mecanismelor mecanice. Termenul „steampunk” provine din cuvintele „steam” (abur) și „punk” (care sugerează un spirit rebel și nonconformist), iar mișcarea culturală și artistică asociată cu acesta a apărut la sfârșitul secolului al XX-lea. În universul steampunk, tehnologia este mult mai avansată decât în realitatea istorică, dar se bazează pe principii mecanice și abur, nu pe electricitate sau computere. Așadar, orașele sunt pline de mașinării mari, roți dințate, ceasuri și invenții ciudate, iar personajele sunt adesea echipate cu gadgeturi mecanice. În acest context, estetica este caracterizată de un mix între modă victoriană, roțițe și aburi, cu o atmosferă retro-futuristă.

Steampunk nu se rezumă doar la literatură; a fost adoptat și în filme, jocuri video, modă, artizanat și chiar arhitectură. Unele dintre cele mai celebre lucrări literare care au definit acest stil sunt „The Difference Engine” de William Gibson și Bruce Sterling și „20,000 de leghe sub mări” de Jules Verne, autori care au influențat semnificativ această mișcare.

Foto: Arhiva personală

Cetățuia din Cluj-Napoca

Cetățuia din Cluj-Napoca este o fortificație istorică situată pe o colină ce oferă o panoramă spectaculoasă asupra orașului. Construită în secolul al XVIII-lea, în timpul stăpânirii habsburgice, cetățuia a fost destinată apărării orașului împotriva invaziilor. De-a lungul timpului, aceasta a avut roluri diverse, inclusiv de închisoare și garnizoană militară.

Cetățuia este un simbol al istoriei Clujului, cu ziduri masive și un sistem de fortificații bine gândit. În prezent, cetățuia este un loc turistic popular, fiind accesibilă vizitatorilor care pot explora atât fortificațiile, cât și priveliștile impresionante ale orașului. Este un punct de referință al patrimoniului arhitectural clujean.

Foto: Văsioi David, clasa a VII-a D

GRĂDINA BOTANICĂ

Începând cu 15 noiembrie 2023, Grădina Botanică „Alexandru Borza” din Cluj-Napoca a fost transformată într-un loc magic prin expoziția „Garden of Lights”. Aceasta oferă vizitatorilor o experiență unică, ce combină arta luminii cu frumusețea naturală a grădinii, într-o atmosferă de poveste. Expoziția, cunoscută sub numele „Small World”, aduce în prim-plan o serie de instalații luminoase tematice ce recrează diverse destinații culturale și geografice din întreaga lume. Vizitatorii pot explora, la fiecare pas, scene spectaculoase, de la peisaje exotice și orașe celebre din Europa, până la atracții din America de Sud și Australia. Printre cele mai impresionante momente ale expoziției se numără câmpurile de licurici, tunelurile de lumini, lampioanele japoneze și replici ale unor repere iconice, precum Turnul Eiffel, Big Ben, London Bridge și cafenelele pariziene. De asemenea, sunt prezente și elemente din cultura asiatică și sud-americană, precum urșii panda din China, morile de vânt olandeze și carnavalul din Brazilia, toate fiind aduse la viață prin jocuri de lumini fascinante.

Expoziția „Garden of Lights” are loc zilnic, seara, timp de trei luni, transformând Grădina Botanică într-un spațiu ce stimulează imaginația și oferă o atmosferă de vis, perfectă pentru a fi împărtășită alături de familie și prieteni. Este o oportunitate rară de a experimenta o combinație inedită de tehnologie și natură, unde arta luminii adaugă un plus de magie peisajului natural.

Acest eveniment face parte dintr-o serie de expoziții organizate de compania Wonderful Lighting, care a debutat în România în 2023 și care continuă să aducă astfel de atracții luminoase în mai multe orașe europene. Luminile din Grădina Botanică din Cluj-Napoca reprezintă o destinație fascinantă care adaugă un farmec aparte orașului, oferind o escapadă vizuală unică în fiecare seară.

Târgul de Crăciun din Cluj-Napoca, Piața Unirii

Târgul de Crăciun din Cluj-Napoca, organizat anual în Piața Unirii, reprezintă un eveniment de tradiție care atrage mii de vizitatori din întreaga lume. Acesta este un loc unde magia sărbătorilor de iarnă prinde viață, fiind un punct de întâlnire al comunității și un centru al bucuriei și al veseliei. Târgul se deschide în fiecare an în perioada premergătoare Crăciunului și se încheie la începutul lunii ianuarie, oferind vizitatorilor o experiență de neuitat în spiritul sărbătorilor de iarnă.

Piața Unirii din Cluj-Napoca se transformă într-un loc fermecat, cu decorațiuni luminoase, brad de Crăciun impunător, standuri colorate și mirosuri de cozonaci și vin fiert care umplu aerul. Târgul este dedicat în special tradițiilor românești, dar include și influențe din diverse colțuri ale lumii, aducând în prim-plan meșteșuguri, produse artisanale și preparate tradiționale specifice sezonului. Vizitatorii pot cumpăra cadouri unice, obiecte din lemn, bijuterii, decorațiuni de Crăciun și jucării pentru copii, toate lucrate manual de meșteșugari locali și internaționali.

Printre atracțiile importante ale târgului se numără și scena unde se organizează concerte de colinde, spectacole de dansuri tradiționale și alte evenimente culturale, care contribuie la atmosfera festivă. În fiecare seară, Piața Unirii devine un loc plin de muzică, lumină și voie bună, iar turiștii și localnicii se adună pentru a se bucura de atmosfera specifică sărbătorilor de iarnă. De asemenea, bradul de Crăciun, înalt și impunător, este o atracție deosebită, fiind decorat cu mii de luminițe colorate și ornamente care atrag privirile celor care vizitează târgul.

Un alt element deosebit al târgului este oferta gastronomică. Vizitatorii pot savura preparate tradiționale, precum mici, sarmale, cozonaci, plăcinte și, desigur, vin fiert sau cidru, care adaugă un plus de savoare experienței de Crăciun. De asemenea, este locul ideal pentru a gusta dulciuri de sezon, precum turtă dulce și ciocolată caldă.

Târgul de Crăciun din Cluj-Napoca, aflat în Piața Unirii, este un loc deosebit care reunește atât tradițiile locale, cât și influențele internaționale, oferind o atmosferă de sărbătoare pentru toți vizitatorii. Este o destinație perfectă pentru cei care doresc să trăiască magia Crăciunului într-un cadru plin de lumină, culoare și căldură, devenind un simbol al orașului în perioada sărbătorilor de iarnă.

TÂRGUL DE CARTE „GAUDEAMUS” O ZI MEMORABILĂ

Florescu Sofia, Sonia Dănulescu, Catinca Sandu și Ecaterina Anton,
Clasa a VI-a A

Foto: Arhiva personală

În cadrul Săptămânii Altfel, vineri, am avut oportunitatea de a participa la un eveniment deosebit, alături de doamna dirigintă, Mariana Crăciun și trei dintre colegele mele, Sonia Dănulescu, Catinca Sandu și Ecaterina Anton. Destinația noastră a fost Târgul de Carte „Gaudemus”, desfășurat la Romexpo, un loc unde pasionații de lectură și cultura generală se întâlnesc pentru a descoperi cele mai noi titluri și pentru a participa la evenimente interesante. Unul dintre momentele deosebite ale zilei a fost lansarea cărții „89 de reguli de viață ale lui Taylor Swift” de Sophia și Michalis Pantelouris.

Lansarea cărții a fost marcată de o dezbatere captivantă, la care au participat două artiste cunoscute: soprana pop-operă Iana Novac și mezzosoprana Ozana Barabancea. În cadrul acestei discuții, ele ne-au povestit despre parcursul extraordinar al lui Taylor Swift, de la debutul ei în muzică și până la ascensiunea fulminantă ca una dintre cele mai influente cântărețe ale momentului. Au discutat despre cum Taylor a reușit să își construiască o carieră de succes prin autenticitate și prin implicarea profundă în viața sa profesională și personală. Impactul pe care Taylor Swift îl are asupra fanilor săi din întreaga lume a fost un alt subiect central al prezentării. Am aflat despre cum muzica ei adresează teme precum dragostea, greutățile vieții și auto-descoperirea, toate acestea rezonând puternic cu audiența.

Lansarea cărții a fost marcată de o dezbatere captivantă, la care au participat două artiste cunoscute: soprana pop-operă Iana Novac și mezzosoprana Ozana Barabancea. În cadrul acestei discuții, ele ne-au povestit despre parcursul extraordinar al lui Taylor Swift, de la debutul ei în muzică și până la ascensiunea fulminantă ca una dintre cele mai influente cântărețe ale momentului. Au discutat despre cum Taylor a reușit să își construiască o carieră de succes prin autenticitate și prin implicarea profundă în viața sa profesională și personală. Impactul pe care Taylor Swift îl are asupra fanilor săi din întreaga lume a fost un alt subiect central al prezentării. Am aflat despre cum muzica ei adresează teme precum dragostea, greutățile vieții și auto-descoperirea, toate acestea rezonând puternic cu audiența.

La finalul dezbaterii, Ozana Barabancea ne-a surprins plăcut cu un colind, aducând un strop de magie și tradiție în atmosfera evenimentului. A fost un moment deosebit care a adus un plus de emoție la sfârșitul unei prezentări care ne-a lăsat multe de învățat și de reflectat.

După acest moment, am avut ocazia să facem fotografii cu Ozana Barabancea, un moment special pentru fiecare dintre noi, având astfel amintiri de neuitat alături de una dintre cele mai apreciate artiste din România.

După eveniment, grupul nostru s-a împărțit în două. Două dintre colegile mele au ales să exploreze pavilionul „Arthur” și „Gama”, unde au descoperit o selecție variată de cărți interesante. Acestea au achiziționat două titluri care le-au stârnit curiozitatea:

- Grădina de la miezul nopții de Philippa Pearce – o poveste magică despre aventuri și descoperiri într-o grădină misterioasă.
- Minți geniale: răzbunarea de Gordon Korman – un roman captivant despre inteligență, strategii și conflicte.

Celelalte două colegi s-au îndreptat spre alte pavilioane, unde au găsit nu doar cărți, ci și CD-uri, cristale, figurine și o mulțime de obiecte interesante. Dintre toate, ele au ales să își cumpere:

- Volumele 3, 4, 5 și 6 din seria japoneză de benzi desenate Attack on Titan – o serie fascinantă despre luptele pentru supraviețuire într-o lume post-apocaliptică.
- Un disc compact cu albumul Demon Days de la formația Gorillaz – un album clasic din muzica alternativă, care combină genuri variate și un sound unic.

La finalul zilei, fiecare dintre noi a avut ocazia să facă o fotografie alături de doamna dirigintă, cu obiectele cumpărate și zâmbete pe fețe. Întoarcerea acasă a fost plină de entuziasm, iar noi am plecat de la târg cu multe cunoștințe noi despre Taylor Swift și cu un bagaj de cărți noi care ne așteaptă să fie citite în timpul liber.

Această experiență a fost cu siguranță una memorabilă, care ne-a îmbogățit nu doar cunoștințele culturale, dar și legăturile dintre noi, ca grup. Sperăm să avem ocazia să participăm și în viitor la astfel de evenimente care îmbină învățătura cu distracția și relaxarea.

Foto: Arhiva personală

DRAGĂ PRIETENĂ,

20 FEBRUARIE 2025

Cornățeanu Ariana,
clasa a VII-a D

Foto: Arhivă personală

Sper ca esti bine, nu ti-am mai scris de ceva vreme! Vreau sa-ti povestesc despre școala mea și despre o experiență minunată pe care am trăit-o recent. Școala mea se numește "Ion Heliade Radulescu" și este un loc unde nu învățăm doar strictul necesar, ci învățăm cum să ne dezvoltăm gândirea critică. Profesorii noștri sunt foarte inspiraționali și mereu ne încurajează să ne dezvoltăm micile talente și gânduri. Locul meu favorit din școală este biblioteca. Acolo mă pot refugia, citind atunci cand mă simt agitată. Îmi place să mă plimb printre rafturi și să găsesc cărți care-mi captează atenția. Pe 15 februarie am participat la un proiect numit „Ziua lecturii”, unde fiecare copil a prezentat un roman ce i-a schimbat perspectiva

față de lectură și 1-a facut să nu mai poată lăsa cartea jos din mână. A fost incredibil să vedem cum dragii noștri colegi au adus la viață lecturi vechi din toate colțurile lumii. S-a creat o atmosferă în care ne-am simțit cu toții uniți, împărțind gânduri și comentarii despre povești mai vechi sau mai noi. Această experiență m-a învățat cât de important este să comunicăm și să ajungem la un comun acord, susținându-ne punctul de vedere. Aș fi foarte curioasă să aflu despre activitățile tale școlare. Te admir pentru tot ceea ce faci!

Cu drag, Ariana

STEM

ALBINA

Ilinca Popa,
clasa a III-a F

Albina este o insectă esențială pentru noi deoarece ea polenizează florile și fără polenizare nu am avea fructe și legume.

Am aflat de la tata că albinele sunt pe Pământ de aproximativ 100000000 de ani. Sunt chiar mai vechi decât dinozaurii!

Ele sunt răspândite pe toate continentele mai puțin Antarctica.

Într-o colonie sunt: o regină, mii de albine muncitoare și sute de bondari.

Am aflat că regina dintr-un stup se numește matcă și că ea trăiește cel mai mult, adică 5 ani, iar albinele muncitoare 40 de zile și bondarii câteva săptămâni. Matca depune ouă care eclozează în larve, apoi se formează albina. Procesul durează 3 săptămâni. Când e nevoie de o nouă regină, matca depune un ou special într-o cupă specială, apoi o hrănește cu nectar de matcă.

Corpul albinei este format din : cap, torace și abdomen. Ea are 5 ochi, o gură, 2 antene, 4 aripi, 6 picioare și un ac.

V-ați întrebat vreodată de ce bâzâie albina?

Când zboară albina produce un bâzâit care e produs de aripile ei, deoarece acestea se mișcă foarte repede.

Albina produce miere din polen. Știați că pentru a produce o linguriță de miere este nevoie de munca de o viață a 12 albine?

Din punctul meu de vedere albinele sunt niște insecte uimitoare!

Foto: Arhivă personală

LIBELULA

Ilie Cezar Mihai,
Clasa a III-a F

Libelula NU este o insectă dăunătoare mediului înconjurător, așa cum cred majoritatea oamenilor.

Libelula este o insectă carnivoră, ea consuma în medie 30 de țânțari pe zi, fiind de mare ajutor oamenilor în lupta contra țânțarilor. De asemenea se hrănește și cu diferite insecte mari și mici ca: molii, fluturi, muște. Libelula prinde prada din zbor cu o viteză extraordinară, ea fiind unul dintre cei mai buni vânători de pe pământ. 50 de kilometri pe oră este viteza maximă pe care o poate atinge o libelulă în zbor. Libelula poate face acrobații aeriene precum: să cadă în picaj, să zboare deasupra unui punct fix, să zboare cu spatele și să se răstoarne.

Deoarece poate vedea din toate direcțiile datorită ochilor foarte mari cu o vedere de 360 de grade, libelula este foarte greu de prins.

În cea mai mare parte a vieții ei, libelula trăiește în apă. Aici se înmulțește depunând ouă. Cele mai multe libelule pur și simplu își lasă ouăle să cadă pe suprafața apei. După ce larva iese din ou, ea rămâne 2 ani în apă și se hrănește cu mormoloci, larve și peștișori foarte mici.

Libelula este o insectă foarte frumoasă, datorită aripilor ei mari și poate avea culori diferite precum: negru, gri, roz, albastru, violet, verde, roșu, galben, etc.

LIBELULA

Nicu Matei Cristian,
Clasa a III-a F

Foto: internet

Libelula este una dintre cele mai vechi insecte de pe Pământ. Ea este răspândită peste tot în lume, cu excepția zonelor reci. Trăiește în regiunile umede, lângă ape precum lacuri sau râuri. De aceea, libelula este cunoscută și ca „fluturele de apă”.

Libelulele au corpul alungit, lung de 5-8 cm, două perechi de aripi transparente, capul cu două antene mici, ochii mari și văzul foarte bun.

În lume există aproape 6000 de specii de libelule. Pot avea culori foarte diferite: negre, albastre, gri, roșii, galbene, roz, verzi, violet. Unele libelule își modifică culoarea în timp.

Libelula este o insectă folositoare deoarece consumă mari cantități de țânțari, musculițe și alte mici insecte zburătoare. Zboară foarte repede, cu viteză de aproximativ 60 de km/oră. Poate să zboare vertical și pe loc, la fel ca un elicopter.

Libelulele își depun ouăle în apă. Din ouă ies nimfe, care trăiesc în apă aproape doi ani. Apoi ies pe uscat, unde devin libelule adulte, care trăiesc maxim câteva luni.

Referințe:

<https://pietricel.ro/curiozitati-despre-libelule/>
<https://www.encyclopedie.info/libelula/>
<https://ro.wikipedia.org/wiki/Libelul%C4%83>

PLANTELE

ÎNGRIJIREA ȘI IMPORTANȚA PLANTELOR

NICHITUS SARA,
clasa a II-a A

Foto: Arhivă personală

Plantele reprezintă 80% din alimentele pe care le consumăm. Acestea au rolul de a curăța aerul pe care îl respirăm și ne ajută să combatem schimbările climatice prin reducerea emisiilor de carbon din atmosferă.

Știați că?

- Unii pomi fructiferi pot face calcule, pot număra zilele în care este cald, astfel știu când este timpul să înflorească, evitând pericolele de a înflori prea devreme. În acest fel își protejează mugurii de îngheț.
- În Roma Antică portocalele și lămâile erau cunoscute, dar folosite, mai mult, în scopuri medicinale decât la gătit.
- Pe Pământ există 80 000 de specii de plante comestibile.
- 90% din hrana pe care o mâncăm provine din aproximativ 40 de plante.
- Cel mai bătrân arbore din lume are aproximativ 5000 de ani. Acesta crește în Africa.

Cum se plantează ?

Perioada ideală pentru plantare este aceea în care plantele se află în afară sezonului de vegetație. Plantarea în sezonul de vegetație se poate face fără probleme pentru plantele cultivate în ghivece.

Pentru orice plantare este foarte important să săpați o groapă la dimensiunea necesară, să afânați și să fertilizați pământul, să udați generos pereții locului săpat, apoi puneți rădăcina plantei în groapă și acoperiți-o cu pământ. După plantare udați generos planta abia fixată.

CONCURSUL BEBRAS

O EXPERIENȚĂ DEOSEBITĂ

Rareș Ioan Dragomanu,
clasa a VI-a B

Foto: Arhivă personală

În luna noiembrie 2024, într-o seară de sâmbătă, alături de domnul profesor de TIC și alți colegi din școală, am participat la concursul Bebras, organizat de ECDL Romania.

Experiența a fost interesantă, concursul părând în esență simplu, însă am întâmpinat și secvențe mai dificile. Concursul se bazează pe logica algoritmică, iar fără o atenție sporită, rezultatul poate să nu fie cel dorit.

M-am înscris la acest concurs la sugestia domnului profesor de TIC, domnul Vasile Fasie, eu fiind pasionat, ca mulți copii de vârsta mea, de tehnologie. Disponibilitatea dănsului, calmitatea și încurajările constante mi-au influențat concentrarea și implicit rezultatul concursului, în mod pozitiv. Am obținut 158 de puncte din 180.

Recomand tuturor celor pasionați de informatică să se înscrie la acest concurs. Poate fi un prim pas înaintea altor concursuri din acest domeniu, avantajul fiind că participanții nu trebuie să dețină cunoștințe de informatică sau programare pentru a rezolva cerințele. Gândirea structurată, bazată pe utilizarea conceptelor algoritmice și logice este însă o necesitate.

CAROL DAVILA: INIMA ȘI MINTEA MEDICINEI ROMÂNEȘTI

Clara Alexandra Dona,
clasa a VIII-a B

„Duminică, spre amiază, când ieșeam să inspir aerul de țară, am întâlnit în suburbia Parisului un copil de 14 ani, cu o figură interesantă, încă destul de bine îmbrăcat, dar obosit de o lungă călătorie, care întreba trecătorii de drumul de urmat spre Spania. (...) Acesta a plecat din Hamburg la 16 septembrie anul trecut; a ajuns la Amsterdam însoțit de un servitor prusac, pe care-l chema Joseph Albert și care fusese timp de șase luni în serviciul tatălui său. La Amsterdam, Francesco ocupa o cameră la hotelul „Soarele de Aur”, la un etaj superior, iar Albert locuia la parter. La 20 septembrie, acest servitor a dispărut, luând cu el un cufăr în care erau banii, bijuteriile și hainele tânărului său stăpân. După ce a făcut, în zadar, câteva demersuri pentru a-și regăsi obiectele pierdute, tânărul a luat hotărârea curajoasă de a traversa Franța pe jos pentru a ajunge la Madrid, la unchiul său. Vânzarea ceasului i-a permis să ajungă până la Limoges. Când l-am întâlnit, îi mai rămăseseră un franc și 49 de cenți, precum și un volum din Schiller, frumos legat.” Astfel, relatează rectorul Rabusseau al Academiei întâlnirea sa cu tânărul Davila, într-o scrisoare către soția sa, sora doctorului Guépin.

Sub tutela doctorului A. Guépin, în 1843, Carol Davila a urmat un stagiu la farmacia lui Léon le Sant din Nantes și a început pregătirea pentru susținerea bacalaureatului. Neavând acte, a fost necesar să-și procure un certificat de identitate. Pentru aceasta, a apelat la rectorul Rabusseau, după cum reiese din fragmentul din scrisoarea lui Davila către doamna Rabusseau, din martie 1847: *„Mă pregătesc prin munca cea mai înverșunată pentru bacalaureat; dacă forțele mă lasă mai mult decât energia, dacă sănătatea îmi permite, sper că voi putea să iau examenul în august – cred că nu m-am simțit niciodată mai fericit; mă scol (la 9 jumătate) dornic de muncă, mă culc (la 12 sau la unu noaptea) mulțumit de mine însumi și astfel se întâmplă de luni până duminică, din prima până în ultima zi a lunii. Nu am decât o idee fixă: trebuie să iau bacalaureatul. (...) Astfel, doamnă, începând cu ziua în care voi fi bacalaureat, voi avea o viață ca toată lumea; voi călători fără piedici și viitorul meu va fi frumos. Îl rog pe domnul Rabusseau să binevoiască să-mi facă un certificat. (...) Pentru prima dată mă semnez Fr. Carlos Davila. Angers, 9 martie 1847.”*

În teza de doctorat a dr. Guépin se menționează că Davila, luând bacalaureatul și urmând studiile medicale pe cheltuiala doctorului Guépin, s-a distins prin inteligență și curaj. Acesta și-a riscat viața din iubire pentru oameni, astfel încât, în anul 1851, când s-a rupt podul din Basse-Chaîne, de pe Maine, în momentul trecerii unui detașament de soldați, el s-a aruncat în apă pentru a salva vieți.

Așadar, cum a ajuns francezul Carol Davila medic în România? Tânărul francez a ajuns pe meleagurile Valahiei pentru a revoluționa medicina românească. Profesorul Nicolae Marcu, șeful catedrei de istoria medicinei de la Universitatea de Medicină „Carol Davila”, declară că documentele păstrate de la acea vreme susțin ideea că Barbu Știrbei, domnitorul Țării Românești în 1853, își dorea modernizarea medicinei românești cu ajutorul tinerilor absolvenți ai Facultății de Medicină de la Paris. Pentru aceasta, Barbu Știrbei l-a trimis pe doctorul Picolo la Paris pentru a recruta un medic. Carol Davila a fost selecționat de Picolo, cu care a semnat un contract pentru doi ani, dar medicul francez a rămas în România până la sfârșitul zilelor sale.

Carol Davila a întemeiat prima școală medicală a țării, actuala Universitate de Medicină și Farmacie, care îi poartă astăzi numele. Inițial, instituția a fost o școală modestă de chirurgie, înființată de Davila în 1855, dar, în 1857, avea să devină Școala Națională de Medicină și Farmacie. După mulți ani de activitate, „Școala lui Davila”, așa cum era numită în epocă, a fost transformată în Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” (UMFCD) din București, care, conform documentelor publicate pe teritoriul României în anul 2024, deține locul I între universitățile și instituțiile de cercetare din țară.

Devotamentul lui Davila față de munca sa se evidențiază cel mai bine în scrisoarea pe care i-o scria doctorului Guépin despre școala de medicină pe care a înființat-o la București, în 1856:

„În sfera mea de activitate, am făcut tot ceea ce era posibil. M-am dedicat acestei opere cu devotamentul unui

om care are convingerea că îndeplinește o misiune. Dragă tutore, puteți fi mulțumit de pupilul dumneavoastră; am făcut o operă folositoare unei națiuni întregi.”

În 1861, acesta creează primul azil de orfane, în care strânge 40 de tinere fete din mahalale, iar la puțin timp înființează și un orfelinat de băieți. Cât timp a trăit Davila, a funcționat și o școală de surdo-muți. Una dintre ideile sale revoluționare a fost introducerea consultațiilor gratuite în spitale, pentru bolnavii nevoiași. Prin urmare, Carol Davila poate fi numit un înger păzitor al tuturor românilor.

În data de 4 iunie 1864, se face un prim pas în recunoașterea oficială a patriotismului „străinului” față de noua lui țară și, în Camera Deputaților, se propune acordarea cetățeniei române. Totuși, acest fapt s-a împlinit abia în 1868, printr-un decret semnat chiar de Carol I.

La 5 mai 1874, a fost propus pentru inițiere în francmasonerie, în loja bucureșteană „Înțelepții din Heliopolis”, devenind astfel „frate” cu multe personalități ale culturii și politicii românești de atunci. Fondatorii lojei au fost Ion Heliade Rădulescu, Cezar Bolliac, Christian Tell, I.C. Brătianu, C.A. Rosetti și Ion Ghica.

Pe lângă reformele din sistemul medical, Davila a continuat să sprijine dezvoltarea educației medicale, contribuind la perfecționarea învățământului de specialitate din România.

Carol Davila s-a stins din viață în 1884, la 56 de ani, lăsând în urmă un sistem medical modernizat și numeroși studenți care i-au continuat munca și i-au răspândit principiile. Rămâne în istorie ca întemeietorul învățământului medical românesc și cel care a pus bazele modernizării asistenței medicale în România.

PROBLEMĂ DE MATEMATICĂ

Dragi colegi,

Vă amintiți că în numărul anterior al revistei domnul profesor de matematică ne-a propus spre rezolvare o problemă de matematică?

Iată soluția:

Un triunghi cu ”minim” două axe de simetrie este triunghiul echilateral care are 3 axe de simetrie.

Unghiul exterior are 120°, deci suplementul lui are 60° și complementul suplementului are 30°; Sinus de 30° este $\frac{1}{2}$ (50%).

Trebuie să găsim un cuvânt care la plural este singularul altui cuvânt, în plus trebuie să aibă un diftong din două silabe sau două din patru silabe.

Vă propun cuvântul ”culoar” cu pluralul ”culoare” care este singularul pentru ”culori”.

Voi puteți da și alte exemple?

EVENIMENTE MEMORABILE

CRONICĂ DE TEATRU O SEARĂ DE IARNĂ LA TEATRU, UN SPECTACOL DESPRE TOLERANȚĂ ȘI ACCEPTARE

Eva Ioana Cercel,
Clasa a VIII-a B

O seară geroasă de iarnă, cu multă zăpadă, ne-a adus împreună pe noi, elevii claselor a VIII-a B și D, împreună cu doamna profesoară Alina Nedelcu, la spectacolul „Tache, lanke și Cadâr”, de la Teatrul Bulandra, în regia lui Horațiu Mălăele, un maestru al comediei românești.

Pe scurt, dacă vrei să savurați un umor de calitate, atunci este un spectacol numai bun. Dacă vrei să deveniți mai generoși și mai toleranți, este un spectacol potrivit. Tema adusă în prim-plan este prietenia dintre trei negustori de origini entice diferite, care par că nu pot trăi separat. Acțiunea, dar și deznodământul parcă îi leagă și mai tare, mesajul piesei fiind de a îndrăzni și a nu te da bătut, dacă îți dorești ceva cu adevărat.

Citiseram piesa de teatru a lui Victor Ion Popa, știam la ce să mă aștept, cu toate acestea este altfel când o vezi pusă în scenă de unii dintre cei mai mari actori ai teatrului românesc care reușesc o reprezentație foarte complexă: în mod clar, cel mai potrivit interpret al rolului evreului cinic, lanke, din târgșorul de provincie, este Horațiu Mălăele însuși. Alături de el se află Mihai Constantin, jovial și plin de viață, așa cum este Tache, vecinul de prăvălie și prietenul de-o viață al lui lanke. Cadâr este interpretat magistral de Răzvan Vasilescu, care reușește să aducă în fața spectatorilor imaginea unui negustor turc bonom, sensibil la dragostea tinerilor și mereu gata să-și ajute aproapele. Pe scenă li se alătură o altă mare actriță, Dana Dogaru, la a cărei interpretare am sesizat atenția pentru cele mai fine detalii – accentul ușor moldovenesc, atitudinea specifică de mahalagioaică, așa cum e Baba

Safta – reușind astfel să dea viață cu adevărat personajului. Nu în ultimul rând, i-am apreciat și pe cei doi tineri actori care amintesc de Romeo și Julieta. Maria Veronica Vârlan interpretează cu sensibilitate rolul Anei, dar, în același timp, are tăria de a-și înfrunta tatăl și soarta. Matei Constantin, fiul actorului Mihai Constantin, și- ce să vedeți? – fost elev al școlii noastre, îl joacă foarte bine rolul lui Ionel, fiul lui Take, și face față cu brio confruntării cu marii săi colegi de scenă.

Așadar, spectacolul „Tache, lanke și Cadâr” reușește să creeze atmosfera provincială a anilor '20-'30 și să mențină frumusețea unui text care debordează de cel mai fin și mai sănătos umor românesc, dar care aduce în discuție și o temă mereu de actualitate – bunătatea și toleranța religioasă și cea bazată pe etnie și rasă.

Foto: Arhivă personală

ACTORIA, UN MOD DE VIAȚĂ

INTERVIU CU ACTORUL MATEI CONSTANTIN

Eva Andreia Oghină - Clasa a VIII-a D,
Gabriel Belingher - Clasa a VIII-a B

Matei Constantin:

Bună, sunt Matei Constantin, fost elev al Școlii nr. 11 „Ion Heliade Rădulescu” (2006-2014), absolvent al Colegiului Național „Gheorghe Lazăr” și, în prezent, actor al Teatrului Bulandra din București.

Eva & Gabriel:

Cum te simți să-ți revezi școala după atâția ani?

Matei Constantin:

Mă bucur mult că m-ați invitat, vă mulțumesc pentru oportunitatea de a-mi revedea școala și apreciez aspectul acesteia după renovare, deși nu mai recunosc foarte bine toate locurile în care îmi petreceam timpul în școala primară și în gimnaziu.

Eva & Gabriel:

Cum era atmosfera în școală? Erai într-o clasă cu mulți copii energici sau într-una mai liniștită?

Matei Constantin:

Eram într-o clasă cu foarte mulți copii energici, toate clasele au fost așa (A, B și C), mai puțin fetele. În primii trei ani din ciclul primar am fost la A, iar apoi, din cauza unui conflict, m-am mutat la B. Aici mi-am întâlnit prietenul cu care am rămas în relații bune până în prezent și pe care l-am sunat pe Facetime, puțin mai devreme, pentru a-i arăta unde mă aflu.

Eva & Gabriel:

Cum interacționați cu profesorii? Aveai o relație apropiată cu vreunul dintre ei sau preferai să nu prea interacționezi cu aceștia?

Matei Constantin:

Am interacționat bine cu profesorii și am avut o relație apropiată cu majoritatea. Eram un copil destul de agitat, destul de problematic și am învățat în salturi, mai ales până în clasa a opta. Am avut relații mai tensionate cu unii profesori, iar cu alții mai bune, însă pe toți i-am respectat și tuturor le mulțumesc că au contribuit la formarea mea.

Foto: viva.ro

Eva & Gabriel:

Te simțeai susținut sau încurajat de părinți să urmezi o carieră artistică? Ce-ți spuneau despre acest subiect?

Matei Constantin:

Mama m-a susținut mai mult decât tata chiar imediat după ce i-am spus că aș vrea să susțin examen de admitere la UNATC, dar i-ar fi plăcut foarte tare să dau la Medicină, deoarece ea este medic. În schimb, tatăl meu m-a sfătuit să nu dau la Teatru, pentru că este o profesie foarte grea și pentru care o să am nevoie de mult noroc, pe care nu se știe dacă îl voi avea. Deocamdată, pare că îl am. În clasa a XI-a, am intrat în trupa de teatru a Liceului Lazăr, trupa AS, unde am avut un coordonator cu care m-am înțeles foarte bine și am devenit prieteni. El este omul care m-a îndrumat și m-a îndemnat să dau la Teatru.

Eva & Gabriel:

Cum ai descrie relațiile tale cu colegii? Ai fost popular sau ai avut doar câțiva prieteni apropiați?

Matei Constantin:

Cred că am fost popular. Eram un om (și îmi place să cred asta despre mine și acum), un om al oamenilor, adică îmi plăcea să stau cu toată lumea. Sunt foarte pasionat de fotbal și de asta am fost așa de surprins când am văzut balonul de pe terenul de fotbal. Când eram în gimnaziu, dacă ninge sau plouă, nu mai puteai să joci fotbal, iar eu nu mai asta făceam când era vreme bună. Și îmi aduc aminte că aveam o strategie: un băiat mai mare, din clasa a opta, mergea în clasele noastre (când noi eram a V-a, a VI-a sau a VII-a) și spunea: „Doamna profesoară, iertați-ne că întrerupem ora, elevul Matei Constantin și elevul Bogdan Samuel sunt așteptați să vină pe teren, la echipa de fotbal a școlii. Puteți să-i învoiți?”. Unii profesori erau de acord, alții nu. Am fost un om care s-a înțeles cu mulți oameni, nu știu dacă am fost popular, dar am fost un prieten al tuturor.

Eva & Gabriel:

Aveai vreun loc preferat în care îți plăcea să-ti petreci pauzele?

Matei Constantin:

Locul preferat era terenul de fotbal: cum suna clopoțelul, alergam pe scări, deoarece fiecare secundă conta. Și stăteam până când ne striga de pe geam. Eu aveam clasa chiar deasupra terenului de fotbal și ne anunța o colegă de-ale noastre să venim în clasă.

Eva & Gabriel:

Ai avut vreun profesor sau o persoană de la care ai avut multe de învățat?

Matei Constantin:

Profesorul preferat în Școala nr. 11 a fost doamna Maria Stăicuț cu care m-am înțeles foarte bine și de care m-am atașat datorită faptului că era un om extrem de deschis, extrem de calm și un om pasionat de ceea ce făcea. Am revăzut-o după un timp, în public, la Teatrul Bulandra, la un spectacol în care jucam și eu („Tache, Ianke și Cadâr”) și mi-au dat lacrimile, deoarece relația noastră nu a început cu dreptul. Ea îmi dădea note mici, pentru că nu învățam. Dar nu, relația nu a început cu dreptul. A început destul de rău: ea se plângea de mine că nu învăț, la toate ședințele cu părinții, dar ulterior m-am apropiat de dânsa foarte tare și am respectat-o. Era un om direct, un om puternic și era un om cald care te îndemna să înveți, un om care avea simțul umorului și mi-a plăcut foarte mult. Mi-am dat seama ulterior că niciun profesor din nicio școală nu cred că vrea răul vreunui elev.

Eva & Gabriel:

Care crezi că a fost lecția cea mai important pe care ai învățat-o în școala generală?

Matei Constantin:

Cea mai importantă lecție este să prețuiești oamenii de lângă tine și momentele plăcute. Nu-mi vine să cred cât de

repede a trecut timpul! Îmi aduc aminte cu plăcere cât de fericit eram atunci și cât de bună era viața mea, nu că acum n-ar fi, dar atunci era ceva minunat...

Eva & Gabriel:

Dacă te-ai întoarce pentru o zi la școală, ce ai face și cum ți-ai petrece timpul?

Matei Constantin:

Dacă aș putea să mă întorc pentru o zi la școală, aș vrea să-i adun pe toți cu care am fost în clasa a opta, să începem cursurile de la ora 8 a.m. și să stăm toată ziua la școală.

Eva & Gabriel:

Când ai realizat că vrei să urmezi o carieră în actorie? A fost un moment anume care te-a convins?

Matei Constantin:

Mă îndrăgostisem, de asta am ajuns să fiu în trupa de teatru a liceului. Veneam să-mi susțin iubita și, la un moment dat, toți băieții din trupă au plecat, pentru că voiau să dea la Drept sau la Medicină. Poți să pui în scenă foarte multe spectacole doar cu personaje feminine, dar pentru unele texte ai nevoie și de personaje masculine. Atunci Andrei, coordonatorul trupei, m-a întrebat dacă vreau să intru în trupă. Inițial, am refuzat, dar eu eram de dimineață până seara acolo. Am debutat în trupa de teatru a liceului cu un rol foarte mic ca să-i ajut pe ei și după aceea le-am zis că nu vreau să continui. Andrei m-a determinat să mă răzgândesc. După toată perioada de festivaluri pe care le bifasem cu trupa și spectacolul pe care îl inițiasse Andrei alături de noi, am început să primesc niște premii și atunci am început să iau în considerare faptul că am talent și să mă pregătesc pentru admitere la UNATC. Am omis să precizez că urmasem un curs de teatru în clasa a IX-a, pentru că eram extrem de timid, de timorat. Plângeam dacă se uita cineva în ochii mei sau ridica tonul la mine. În astfel de momente nu mai puteai să faci nimic cu mine.

Eva & Gabriel:

Care a fost primul tău rol pe scenă sau în fața camerei? Cum a fost acea experiență?

Matei Constantin:

Aveam 12 ani și știu că am debutat pe scena Teatrului Bulandra, sala Grădina Icoanei, alături de tatăl meu. Am jucat un rol de copil, mai precis trebuia să urc pe scenă și să spun o poezie. Și nu mi s-a părut absolut nimic complicat, adică mi s-a părut că vin, spun poezia asta și cam asta e. Mă simțeam bine cu colegii de scenă ai tatălui meu, cu unii am ajuns să fiu și eu coleg în 2023 și a fost o experiență extrem de plăcută.

Eva & Gabriel:

Care a fost cel mai dificil moment din cariera ta de până acum?

Matei Constantin:

Mă întâlnesc constant cu momente grele la repetiții, de obicei... Nu știi dacă îți iese, cum îți iese, dacă este bine ce faci, dacă ar trebui să faci mai mult, dacă ar trebui să faci mai puțin. Ca să profesezi în acest domeniu trebuie să ai stomacul destul de tare, așa că am învățat să depășesc momentele dificile. Dar până acum am avut un drum destul de lin, cu mici coborâșuri și sușuri.

Eva & Gabriel:

Cum te-au influențat experiențele din copilărie în felul în care abordezi actoria astăzi?

Matei Constantin:

Cred că suntem o sumă a tuturor experiențelor și a întâlnirilor noastre. Cred că am avut o copilărie foarte fericită și de fiecare dată când re trăiesc momente și amintiri de când eram mic, mă gândesc cât de privilegiat am fost pentru că am avut asemenea părinți, o soră extrem de iubitoare și prieteni, oameni care să mă susțină. Abordez actoria astăzi exact cum mi-am abordat copilăria, adică mereu cu zâmbetul pe buze, cu iubire față de oameni, față de prieteni și față de colegii cu care lucrez.

Eva & Gabriel:

Cum te pregătești pentru un nou rol? Ai un ritual sau o rutină anume?

Matei Constantin:

Da, cred că e deja un blocaj psihologic la mine. Noi actorii primim un text. Asta este distribuția spectacolului și primim texte multiplicat la xerox. M-am obișnuit să-mi scriu replicile proprii și replicile partenerului ca să știu când să intru și cum să intru în scenă. Aș avea impresia că am un blocaj dacă n-aș avea replicile scrise pe caiet, cu scrisul meu de mână; numai așa pot să învăț rolul. Acesta cred că asta este ritualul. Rutina ar putea fi să dorm bine cu o seară înainte de spectacol și să merg odihnit la teatru

Eva & Gabriel:

Cum gestionezi emoțiile și stresul înainte de un spectacol sau o filmare importantă?

Matei Constantin:

Eu m-am obișnuit să nu mai beau cafea și am învățat să o iau mai ușor, pentru că sunt un om agitat. La teatru toți avem emoții, dar cel mai important este să înveți să le maschezi. Am emoții groaznice, adică este o profesie foarte frumoasă, îmi place mult, însă nu știi dacă este bine pe scenă sau dacă nu ți-a ieșit. Noaptea, târziu, când terminăm noi spectacolul sau a doua zi îmi dau seama că mai am de lucrat și încerc să consum această energie și aceste emoții prin sport.

Eva & Gabriel:

Care sunt cele mai importante lecții pe care le-ai învățat de-a lungul carierei tale?

Matei Constantin:

Până acum, în scurta mea carieră, am învățat să am răbdare. Învăț să colaborez cu tot felul de oameni cu care împart scena.

Eva & Gabriel:

Ai copiat vreodată? Dacă da, care a fost tehnica ta preferată?

Matei Constantin:

Am avut foarte multe tehnici, îmi scriam pe gume, erau niște gume cu apărători. Tehnica mea preferată era însă alta: Știind că voi fi mutat din bancă, apelam la ajutorul unor colege excepționale (Irina, Maria, Dana, Ilinca etc.), care îmi împrumutau, înainte de test, caietele lor și le puneam în puncte strategice ca să am acces la ele.

Eva & Gabriel:

Cine era Matei la 14 ani?

Matei Constantin:

Eram doar un băiat într-o notă tragic-comică, aveam considerabil mai mult păr și era blond. Eram extrem de vesel, mereu încântat de oportunitățile pe care le aveam atunci, făceam sport, mult tenis.

Eva & Gabriel:

Ce regreti cel mai mult că nu ai făcut în anii de școală?

Matei Constantin:

Nu cred că am niciun fel de regret. Tot ce mi s-a întâmplat și cum s-a întâmplat a fost exact cum trebuia să se întâmple.

Eva & Gabriel:

Ce visai să devii în adolescență?

Matei Constantin:

Am visat să devin fotbalist, însă mi-am schimbat foarte repede visul, adică am jucat tenis, chiar dacă marea mea pasiune este fotbalul. Fără să fiu arogant, visam să ajung cine sunt azi ca persoană.

Eva & Gabriel:

Ce ți-ai dori să lași în urmă ca actor?

Matei Constantin:

Cred că aș dori să fiu perceput ca un actor cinstit și un om bun. Bineînțeles, aș fi ipocrit să zic că nu-mi doresc să am succes, cred că orice om ar fi ipocrit dacă nu ar recunoaște asta. Îmi doresc să mă țină minte oamenii.

Matei Constantin:

Sunt Matei Constantin, a fost o bucurie să stau de vorbă cu voi și vă mulțumesc că m-ați invitat!

MATEMATICA, UN MOD DE VIAȚĂ

INTERVIU CU DOAMNA PROFESOARĂ MONICA PETRESCU

Datu Ioan Tudor,
Clasa a V-a B

Ce v-a motivat să alegeți profesia de cadru didactic?

Mi-am dorit să fiu profesoară încă de pe băncile școlii. Îmi plăcea să explic colegilor tot felul de lucruri astfel încât să le înțeleagă. Așa că... drumul îmi era cumva pecetluit. Aș mai menționa încă un detaliu. Parinții mei și bunicii materni au fost profesori. Se poate spune că am continuat tradiția.

Care au fost primele experiențe ca profesor?

Primele experiențe au fost entuziasmante, dar și de natură să îți reconfigureze și abordarea predării care trebuia să se adapteze la nivelul și interesele elevilor. Să nu uităm că ele aveau loc în anii comunismului în care cele mai multe informații pe care le căpatau copiii erau de la școală (de la profesori și din manuale). Așadar, dorind să aibă cât mai multe cunoștințe despre cât mai multe lucruri erau numai ochi și urechi. De fapt învățai și tu odată cu ei, optimizând demersul didactic.

Cum era Școala Gimnazială „Ion Heliada Radulescu” în vremea în care ați fost directoarea acestei instituții?

O întrebare care provoacă amintiri.

Răspunsul ar fi...o școală în topul școlilor bucureștene, cu cadre didactice valoroase, cu copii excepționali. O atmosferă de studiu, de competiție, de realizări. Elevii erau mai puțin preocupați de tehnologie și drept corolar comunicarea era mai intensă. Sigur că tehnologia asigură un suport excelent în găsirea rapidă a unor informații. E utilă în predare și evaluare. Există însă și cealaltă fațetă a ei. Elevii caută teme gata rezolvate (ceea ce nu îi ajută să își formeze propria lor exprimare), urmăresc tot felul de filmulețe care le mănâncă timpul și preiau o groază de idei, nefiltrate, care pot denatura realitățile după care să se ghideze, în final negândind cu capul lor. Generațiile trecute rezolvau din proprie inițiativă mai multe probleme la științe, citeau mai mult. Nimic nu poate înlocui cititul cărților. Numai astfel, abilitățile cognitive se pot dezvolta și cizela.

Foto: Arhivă personală

Cum se raportau elevii școlii la matematică?

Trebuie să recunosc că aveam mulți elevi care erau pasionați de matematică. Participau la concursuri printre care, Lumina Math, Arhimede, Euclid, +/- Poezie. Câștigau multe premii și acest lucru îi motiva. În timpul orelor era o atmosferă de lucru și se întreceau între ei...cine să rezolve primul problema.

Ce metode foloseați pentru a le menține copiilor atenția trează la orele de matematică?

Sunt importante metodele de lucru ca și atitudinea proprie față de disciplină pe care o predai. Dacă ar fi să identific ce ar fi esențial în munca de profesor ar trebui să recurg la o enumerare într-o ordine aleatorie: dedicație, competență, implicare, bucuria de a dăruia cunoaștere. Apoi nu există temă de matematică la care să nu putem găsi ceva interesant și atractiv în legătură cu ceea ce predăm. Poți începe ora cu o întrebare care aparent nu are nicio legătură cu lecția, dar care să îi relaxeze și, în același timp, să îi provoace pe elevi sau cu un eveniment al zilei căruia să îi găsești o legătură cu matematica. Configurațiile din jurul nostru îi determină să își dovedească faptul că matematica e în tot și în toate. Cred că e nimerit să dau câteva exemple concrete. Când vorbeam despre numere îi rugam să precizeze zilele de naștere și, plecând de la ele, discutam proprietățile acestor numere. Fiind legate strict de ei înșiși nu le vor uita niciodată. Dacă erai născut să zicem pe 17.10.2000 precizam că 17 este număr prim, 10 este număr compus și apoi căutam divizorii numărului 2000, etc. Aș îndrăzni un joc de cuvinte. Când predai trebuie să „te predai” cumva cu totul comunicării cu elevii. Profesorul trebuie să îl surprindă mereu pe elev cu câte ceva, să îl acapareze, să îl pună pe gânduri, să îi provoace curiozitatea, să îl uimească. Pentru mine un astfel de moment a fost atunci când am citit că planeta Neptun a fost descoperită „în vârful peniței”. Înainte de a fi observată, a fost găsită prin calcule matematice. De multe ori încercam să „personalizez” demersul didactic dând spre rezolvare exerciții diferite elevilor.

Aș mai preciza că fiecare oră de curs ar trebui să aibă un mesaj care să conțină informația care aduce plusvaloare.

Care au fost cele mai frumoase experiențe de care ati avut parte?

E greu de spus care au fost cele mai frumoase. Toate interacțiunile cu elevii care au construit ceva în mintea și sufletul lor sunt împliniri. Dezvoltarea personalității unui tânăr presupune trecerea prin experiențe din care să învețe. Nu știi...cine de la cine învață. Și totuși aș aminti în special experiența de la finalul fiecărui an școlar. Serbarea organizată împreună cu elevii cărora le-am fost dirigintă. De exemplu, la finalul clasei a V-a, serbarea s-a desfășurat sub semnul cifrei 5. La biologie precizau florile care au 5 petale, la matematică o figură geometrică cu 5 laturi, de exemplu pentagonul și astfel la fiecare disciplină. La finalul fiecărui an școlar serbarea se desfășura sub semnul cifrei corespunzătoare clasei în care erau elevii.

Cum se împacă matematica cu literatura?

Acesta este un subiect care merita un răspuns pe multe pagini. Ca să răspund pe scurt...se împacă foarte bine. Aș spune că merg braș la braț. Un om care se declară școlit este cel care a studiat în egală măsură matematica și literatura. Fără o cultură și o gândire fundamentate științific nu te poți numi om educat. Între anii 2000- 2010 avea loc un concurs care se intitula +/- Poezie. Dacă conferim matematicii „atingeri culturale” atunci vom avea împlinire intelectuală. Mihai Eminescu avea solide cunoștințe matematice. Ion Barbu era poet și strălucit matematician. Nichita Stănescu a scris poezii cu conotații matematice. Vă recomand să citiți poezia „Alef 0”.

În ce fel de proiecte se implicau elevii generațiilor anterioare?

Proiectele lor erau diverse. Pot face mai multe precizări, relativ la cele ce aparțineau disciplinelor din aria curriculară Matematică și Științe. Aș da câteva titluri de proiecte: „Matematicieni români”, „Numerele naturii”, „Mari invenții”, „Noutăți în biologie”. Profesorii școlii îi vizitau pe copiii din orfelinate, participau la acțiuni de plantare a arborilor în diferite zone, expoziții de desene cu ocazia sărbătorilor, acțiuni sportive împreună cu colegii lor de la alte școli, și multe, multe excursii...

Ce sfaturi oferiți generațiilor de astăzi pentru a iubi matematica și învățătura în general?

Sfaturi...cât cuprinde. Problema este că ele să fie preluate cu încredere, să fie acceptate și urmate, căci sunt un fel de axiome. Stau la baza civilizației umane. S-a dovedit în timp. Să învețe tot ceea ce li se predă, să caute și singuri informații sau lămuriri colaterale, să pună întrebări și să caute răspunsuri, să își facă temele. Să-și susțină propriul efort. Să nu renunțe când li se pare greu. Antrenamentul învățării constante va da roade. Să fie conștienți că învățătura a dus la toate descoperirile care au condus la confortul vieții noastre și la siguranța ei. Pentru a folosi tehnologia în favoarea ta îți trebuie știință de carte. Să ne gândim numai la aparatura medicală cu care se asigură diagnostice mult mai precise. Precizia este un cuvânt pe care matematica îl cultivă. Ca și corectitudinea. Cred că în primul rând trebuie să le dovedim elevilor că tot ce folosesc astăzi se bazează pe ceea ce înaintașii au învățat cu decenii în urmă și le-a permis dezvoltarea unor noi tehnologii. Acestea nu au apărut peste noapte, au fost încununarea unor mulți ani de eforturi colective bazate pe pasiune, cunoaștere, învățătură, muncă (incluzând eșecurile de moment), nerenunțare, dorința de a construi ceva util oamenilor.

Matematica este ca o cursă cu obstacole. Trebuie să depui eforturi pentru a le depăși și în acel moment vei avea cu adevărat satisfacții și vei simți bucuria împlinirii.

“Nu va dispera în viață un elev al cărui caracter e modelat de matematică”, a afirmat odată Keith Devlin, profesor de matematică la Universitatea Stanford.

TAMARA ROMAN

VOCEA COPILĂRIEI TALE!

Li Nian Rebecca,
clasa a VI-a B

Foto: Arhivă personală

Sunt sigură de faptul că mulți dintre noi, în copilăria noastră, ne-am uitat și am admirat personajele din desenele animate preferate, dar puțini ne-am întrebat "Cine este vocea ascunsă după personaj?". Ei bine, întâlniți-o pe Tamara Roman, cea din spatele personajelor tale preferate! Ea a dublat multe voci în limba română, cum ar fi Evie din seria "Descendenții", Mavis din seria "Hotel Transilvania", Molly McGee în " Fantoma și Molly McGee", Meena din "Hai să cântăm", Violetta din serialul "Violetta", Linda din "Rio", Nala din "Regele Leu", Anastasia din "Cenușăreasa" și multe altele! De asemenea, ea este o talentată actriță care joacă în multe spectacole de teatru impecabile, de exemplu „Inferno” (jucat la Teatrul În Culise) sau „Ședința cu părinții” (jucat la Teatrul Nou).

R: Când și cum ți-ai dat seama că vrei să urmezi o carieră în actorie?

T: Bună, Rebe! Încă de când eram copil îmi plăcea să interpretez, să cânt, să dansez și să fac spectacole în scara blocului în care am copilărit. Așadar, simțeam de atunci să merg într-o direcție artistică.

R: La ce vârstă ai început să îți manifesti pasiunea pentru actorie?

T: Cred că ideea de a urma o carieră în arta actorului s-a

conturat cel mai bine în liceu. Pe măsură ce treceau anii de liceu, îmi era tot mai clar că aș vrea să devin actriță și am început să mă pregătesc pentru asta încă de pe atunci. La 16 ani am filmat primul scurt metraj și apoi am urmat cursuri de teatru.

R: Cum ai început o carieră în dublaj?

T: Cariera mea în lumea dublajului a început la 18 ani, când am luat prima probă de care îmi amintesc cu mare drag până în ziua de azi. Era vorba despre personajul Alex Russo (Selenia Gomez) din Magicienii din Waverly Place. De atunci și până în prezent am avut parte de multe proiecte minunate pentru care sunt foarte recunoscătoare.

R: Care este, în opinia ta, cea mai frumoasă parte din a fi actriță? Dar cea mai grea?

T: Ar fi greu să spun care este cea mai frumoasă parte a meseriei mele, îmi place absolut totul, fiecare etapă, fiecare proces, fiecare filmare și fiecare spectacol!

Partea cea mai grea cred că este faptul că uneori pun o presiune prea mare pe mine și, din când în când, faptul că sunt perfecționistă îmi pune bețe în roate în loc să mă ajute.

R: De-a lungul carierei tale ai avut parte de dificultăți? Cum le-ai gestionat?

T: Mereu avem parte de dificultăți, dacă înainte le priveam și mă consumam ceva mai mult decât trebuie, acum le privesc ca pe niște provocări, ca un fel de joc, să zicem. Abia aștept să le depășesc să văd ce mă așteaptă la următorul nivel.

R: Din toate rolurile interpretate de tine, care a fost preferatul tău?

T: Toate rolurile mi-au plăcut! Îmi este foarte greu să mă gândesc la unul singur ca fiind preferatul meu, dar, dacă închid ochii, primul rol care îmi vine în minte, este Rebecca din „Rosmersholm” de Henrik Ibsen.

R: Faci extrem de multe lucruri minunate, dar ai și două fete magnifice, și să nu mai spun, și un câine! Cum gestionezi cariera împreună cu viața de familie?

T: Multumesc pentru complimente! Uneori este o provocare să găsim timp pentru toate, dar sunt foarte norocoasă că am această meserie, pentru că, de cele mai

multe ori, fiind în proiecte independente, îmi pot face programul astfel încât să avem un echilibru.

R: Tu faci parte din spectacolele „Inferno”, „Ședință cu părinții” și „Dar dacă”. Cum ai descrie aceste experiențe?

T: Sunt spectacolele pe care le jucam des în prezent și le ador! Sunt atât de diferite și atât de captivante! De la o drama despre trei spirite aflate în infern, la o comedie/dramă despre viața de părinți până la 8 personaje jucate într-un singur spectacol numit "Dar, Dacă?"

R: O ultima întrebare: ce ai transmite copiilor care vor să urmeze o carieră în actorie, la fel ca tine?

T: Să își urmeze visul și inima! Să citească mult, să aiba curaj și să fie perseverenți!

- *Timmy Eșec: S-au Făcut și Greșeli* - Patty Eșec
- *Zâna bună* - Eleanor
- *Familia monstrulescu 2* - Fay
- *Hai să cântăm! / Hai să cântăm din nou!* - Meena
- *LEGO Batman: Filmul* - Ms. Pippa
- *Marea bulgăreală* - Sophie
- *Monster High: Boo York, Boo York* - Luna, Actor
- *My Little Pony: Equestria Girls* - Pinkie Pie
- *My Little Pony: Equestria Girls - Rainbow Rocks* - Pinkie Pie, Trixie
- *Singuri acasă 2* - Murăturică
- *Sunt un mic ticălos 3* - Margo
- *Tabăra de rock* - Tess Tyler

MAI MULTE ROLURI DUBLATE DE TAMARA ROMAN:

- *Bona mea e un vampir* - Sarah
- *Cenușăreasa* - Anastasia
- *Clopoțica și aventurile ei în lumea oamenilor* - Boare Argintie
- *Descendenții / Descendenții 2 / Descendenții 3* - Evie
- *Doamna și vagabondul (2019)* - Doamna
- *Filmul cu Goofy: Peripeții în familie* - Roxanne
- *Frumoasa și bestia* - Fete blonde
- *G-Force: Salvatorii planetei* - Juarez
- *Hotel Transilvania / Hotel Transilvania 2 / Hotel Transilvania 3: Monștrii în vacanță* - Mavis
- *Îmblânzirea scorpiei* - Jagoda
- *Incredibilii 2* - Piso
- *Madagascar 3: Fugăriți prin Europa* - Gia
- *Pinguinii din Madagascar (film)* - mulțimi
- *Regele leu* - Nala (adult)
- *Ștrumpfii: Satul pierdut* - Ștrumpf Lili

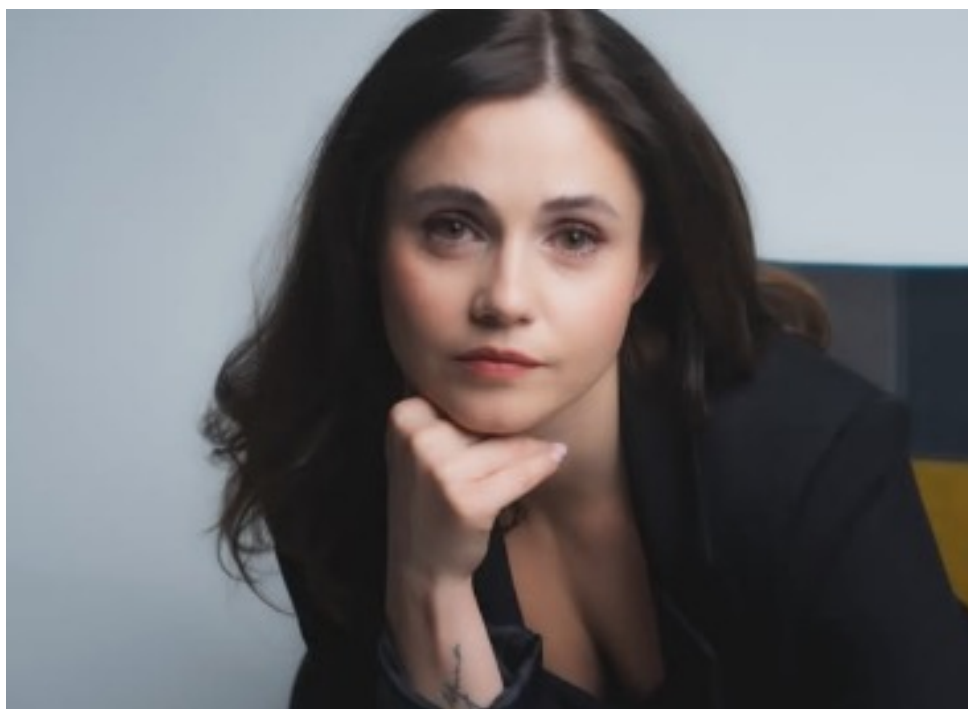

Foto: Arhivă personală

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA COPILĂRIEI

CURIOZITĂȚI DESPRE ITALIA

Stratone Sara,
Clasa a IV-a A

- Italia are încă două state mici (enclave) în interiorul granițelor sale: Statul Papal Vatican la Roma și Republica San Marino.
- Există 417 poduri în Veneția. Și tot inegalabila Veneția se scufundă cu unul sau doi milimetri în fiecare an, lucru care va conduce în viitor la scufundarea ei în apele mării.
- Napoli este considerat locul în care s-a născut faimoasa pizza! Pizza Margherita- primul fel de pizza realizat- avea prin ingredientele ei cele trei culori ale drapelului Italiei: verde de la busuioc, alb de la mozzarella și roșu de la sosul de tomate.
- Sursă ilustrație: arhiva personală Stratone Sara
- Numele continentului american vine de la exploratorul italian Amerigo Vespucci.
- Știați că dacă solicitați la restaurant ketchup pentru paste sau pizza italienii se simt foarte jigniți? Consideră că preparatul lor nu este destul de reușit și gustos pentru tine și asta e o mare dezamăgire pentru niște bucătari excelenți ca ei!
- Inventarea faimosului desert Tiramisu este foarte disputată între mai multe orașe, însă se consideră că a fost preparat pentru prima dată în splendidul oraș Treviso, iar numele de Tiramisu se traduce prin "Ridică-mă!".
- Înghețata este tot o invenție italiană! Gelato italiano este celebră în întreaga lume iar conul de înghețată a fost inventat tot în Italia!
- Capela Sixtină- celebrul mural pictat de Michelangelo Buonarroti cuprinde peste 3000 de figuri pe o suprafață de aproape 500 mp și a fost pictat în aproximativ patru ani?

Foto: Internet

DIAMANTUL PREȚIOS

Fătu Melania,
clasa a II-a B

Un schior se dădea pe o pârtie dificilă. Acesta admira peisajul în timp ce schia. Vedea brazi acoperiți cu mantii albe, fulgii transparenti și ușori care cădeau din cer. Într-un târziu, ajunsese la baza pârtiei, unde se întâlnește cu prietena sa, Mariana. În timp ce schiau împreună, Mariana găsește o cheie magică sub un tufiș.

Când au ajuns acasă, ea a găsit o ușă secretă în spatele blocului ei, și a deschis-o cu cheia. Înăuntru erau bijuterii, diamante sclipitoare și multe alte comori. Cel mai frumos era un diamant roșu cu puteri incredibile. Mariana era foarte grijulie cu el, deoarece acela era diamantul iubirii. Acesta era foarte prețios, pentru că, atunci când te apropiai de el, nu te mai certai niciodată, ci te bucurai de fiecare zi din viața ta.

Schiorul avea o pisică care nu era prea prietenoasă și-l zgâria mereu. Așadar, Marianei i-a venit o idee: în timp ce schiorul dormea, Mariana a venit la el acasă și i-a pus diamantul în pat. De atunci, schiorul nu s-a mai certat cu pisica lui.

Și astfel, toată lumea a fost fericită.

RECUNOȘȚINȚĂ

Eva El Husseinii,
clasa a VIII-a C

Educația nu înseamnă doar lecții, teme și examene. Este un proces de formare în care profesorii au un rol esențial, modelând nu doar mințile, ci și sufletele elevilor. Acum, că mă apropiez de finalul clasei a VIII-a, privind în urmă, îmi dau seama cât de mult au contat dascălii pe care i-am avut în acești ani. Fiecare dintre ei a contribuit la dezvoltarea mea, nu doar prin materia predată, ci și prin sprijinul, încurajarea și înțelepciunea oferite.

Profesorii sunt mai mult decât niște persoane care predau lecții dintr-un manual. Ei sunt cei care ne învață să ne depășim limitele, să avem încredere în noi și să ne pregătim pentru viitor. Unii dintre ei ne-au deschis apetitul pentru cunoaștere, alții ne-au provocat să gândim critic, iar unii ne-au fost alături chiar și în momentele în care am simțit că nu mai putem.

Vreau să le mulțumesc tuturor profesorilor care m-au îndrumat în acești ani. Le sunt recunoscătoare celor care

m-au provocat să îmi depășesc limitele, celor care m-au sprijinit în momentele dificile și celor care au știut să transforme fiecare oră într-o lecție de viață.

Fie că a fost vorba despre materii care mi-au plăcut sau despre unele care mi s-au părut dificile, fiecare profesor a avut un rol important în formarea mea. Mulțumesc pentru răbdare, pentru încurajări și pentru toată munca pe care ați depus-o ca să ne pregătiți pentru următorul pas în viață.

Educația nu se încheie aici, dar ceea ce am învățat în acești ani îmi va rămâne mereu alături. Iar profesorii mei, cei care mi-au fost ghizi și mentori, vor ocupa mereu un loc special în amintirile mele.

LA MUNTE

Alexandra-Maria Rădună,
Clasa a III-a C

Este primăvară. În săptămâna (*verde*) doamna învățătoare a hotărât să facă o excursie la (*munte*).

Toți s-au întâlnit în curtea școlii la ora 8:00. Ne-am urcat în .

Eu stăteam lângă Ingrid și Anais. (*Drumul*) a durat 2 ore, dar într-un final am ajuns.

Acolo și erau înflorite. Animalele s-au trezit din somnul lor

nemărginit. era ca un uriaș și împrăștia razele călduroase. Întreaga natură s-a trezit la viață.

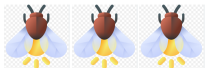
Mai întâi am urcat pe Postăvarul. Acolo era un peisaj spectaculos. Doi

 ne-au ieșit în cale. Erau ca niște (*ghemotoace*) de lână albă ca spuma

laptelui și jucăuși. Le-am construit un adăpost și am plecat. Am mers și la un (*lac*)

cu apă limpede și un (*albastru*) curat. Mii de ne-au întâmpinat și parcă simțeau că îți dau mulți pupici pe tălpi. Cel mai mult mi-a plăcut când am mers la un

atelier unde ne-au arătat cum se face (*untul*).

Ziua s-a terminat. Afară s-a (*întunecat*). Un grup de

(*licurici*) mici și strălucitori ne-au luminat drumul până la . Era un peisaj frumos.

Am ajuns în București. Părinții au venit și ne-au luat (*acasă*). A fost cea mai frumoasă zi !

O ZI SPECIALĂ

lordache Irina,
clasa a VII-a B

Era o zi frumoasă de primăvară a anului 2016. Soarele zâmbea, trimițând raze calde peste tot prin lume, vântul adia încetșor, iar eu mă pregăteam să plec de la grădiniță.

Fusesse o zi pe cîste, mă jucasem cu loana cu nisipul kinetic, îl fugărisem pe verișorul meu prin toată curtea grădiniței și, surprinzător, reușisem să dorm la prînz, un lucru extrem de rar pentru mine. Puteam spune că eram destul de mulțumită cu tot ce făcusem pe parcursul zilei.

Dar destul despre grădiniță, somn la prînz și comportamente adecvate.....îmi spuneam eu, în timp ce îmi împachetam ghiozdanul. Voiam doar să vină tata odată și să mergem acasă, dar el întîrzia cum nu o mai făcuse niciodată.

M-am așezat cuminte pe băncuța de pe hol, întrebînd-o pe doamna de la pază din două în două secunde, dacă a venit tata. După cum puteți observa, eram un copil răbdător și foarte politicos (cu ghilimelele de rigoare).

În sfîrșit, sosește și tata, fața sa radiind de fericire și mersul său vesel, făcîndu-mă să zâmbesc. Însă, zâmbetul îmi piere instant când îmi reamintesc că a întarziat.

„De ce nu m-ai luat la timp de la grădi?” îl întreb eu bosumflată.

„Imi pare rău că am întarziat, dar am avut multă treabă...în plus, acasă te așteaptă o surpriză!”spune el.

Îmi dau ochii peste cap. Bineînțeles că mă așteaptă o surpriză. Dar de ce credea el că mă grăbeam să ajung acasă?

Păi....motivul era ultima amandină din frigider. Cu ciocolata dulce ce ți se topeste în gură și pandișpanul moale și delicios....ce bunătate!

Ajungem repede acasă, drumul fiind mai scurt ca de obicei. La intrare în apartament mă așteaptă un balon mare cu Minnie pe el. Îmi place mult balonul și știu exact

unde vreau să îl pun în camera mea. Mă spăl repede pe mâini și apoi mă duc să îmi bun balonul în camera.

Ajungînd în camera, rămân cu gura căscată, în timp ce lacrimi de fericire îmi alunecă pe obrazii mei grăsuți de copilaș și încep să țopăi în jurul încăperii.

Surpriza era mult mai frumoasă decît un balon cu Minnie și valora de o mie de ori mai mult decît o simplă amandină.

Înghesuit într-un colț al camerei se află un pătuț mic cu fundițe mici și roz agățate peste tot în jurul lui. În pătuț, înfășurată în pleduri și cu o căciuliță pe cap, se ivește o fețișoară cît un pumn de mare, cu ochii închiși.

Ei bine dacă nu ați ghicit încă, aceasta a fost ziua în care a apărut pe lume sora mea.
A fost cea mai specială zi din viața mea!

Foto: Tabloul "SURORI" (1972) - Sanda Saramat

SURPRIZA

Șomoioagă Matei,
clasa a II-a B

Era odată un băiat pe nume Flaviu. El își dorea mult să meargă la bunici. Dar părinții nu îl lăsau, pentru că afară era iarnă și el și-ar fi dorit să se joace în curte cu animalele bunicilor. Dar a decis că poate avea răbdare până la primăvară.

Astăzi este 1 martie, așa că Flaviu le-a spus părinților:
— E 1 martie! Mă duceți la bunici?

Părinții răspunseră:
— Da, Flaviu!

În cele din urmă, acesta ajunsese la bunici. Băiatul exclamă:
— Bunico! Bunicule! Mi-a fost dor de voi! Vă iubesc!
spuse Flaviu pe nerăsuflăte.
— Și noi la fel!

Părinții erau fericiți.

Când intră în casa bunicilor, găsi un cățel. El îi întrebă:
— De unde îl aveți?
— Păi, ne-am gândit să îți facem o surpriză!
— Mulțumesc!
— Ce nume are?
— Pune-i tu un nume !
— Hmmmm! Azorică! exclamă el.
— Atunci, Azorică să îl cheme.

Flaviu se juca cu el atât de mult, încât nici nu a observat că părinții lui au plecat, dar avea 10 ani, așa că nu trebuia să își facă griji. Era în siguranță împreună cu bunicii lui.

EMOȚII ȘI GÂNDURI PE ARIPILE ANOTIMPURILOR

PRIMĂVARA

Brăilă Alessia-Ioana,
clasa a VI-a B

Primăvara a sosit,
Natura-ntreagă s-a trezit,
Frumos s-a împodobit,
Haină nouă și-a luat,
Parcă totul s-a schimbat.

Cerul tot s-a luminat,
Copaacii s-au revigorat,
Ghiociei au răsărit
Și timid ei au vestit:
Mărțișorul a venit!

Ce poate fi mai frumos?
Să te bucuri zi de zi
De natura în schimbare,
De frumos și de mult soare,
De o mare sărbătoare!

De ești mare sau ești mic,
Vrei să dăruiești ceva
Persoanelor din viața ta:
Mamă, soră sau bunică, profesoare, dirigintă,
Lista poate continua, cu toate doamnele din viața ta.

Era să uit să vă spun,
8 Martie e pe drum
Și vei putea felicita
Cea mai importantă persoană din viața ta:
MAMA!

Foto: internet

ȘCOALA MEA

Gabor- Postole Sofia,
Clasa Pregătitoare B

La școala mea mă simt voios
Învăț lucruri și mă port frumos.
Cu rucsacul meu plin de culoare,
Mă duc cu drag la doamna învățătoare.

Iau stiloul, deschid caietul,
Și încep să scriu tot alfabetul.
Literale dansează pe hârtie,
Iar eu învăț cu multă bucurie.

În pauză cu toții ne jucăm,
Rădem, cântăm, ne bucurăm,
Școala e un loc minunat,
Unde sunt apreciat.

Foto: Arhivă personală

DELTA

Gherasim Daria,
Clasa a VII-a C

Alină barca apele-n cordate,
Pe care secretele le-a ruinat,
Și barca mai tace,
Decât să vorbească cu delta de tristețe înveșmântat'.

Și de nicăieri nu tresare,
O vorbă sau o șoaptă,
Sau o iubire agale.
Ce partenerul își așteaptă.

Barca ușor pleacă,
Razele parcă se strâng,
Și nu e nimeni să găsească
Răspuns la întrebarea: „De ce plâng?”

RĂMÂI, PRIMĂVARĂ

Gheorghită Daniil și Miron Oprescu,
clasa a VIII-a C

Sub cer senin cu raze blânde,
Câmpii-nfloresc în zile calde.

Izvoare limpezi curg ușor,
În timp ce păsările-s-n zbor.

Se leagănă-n vânturi parfumate,
Printre ramurile de frunze-ncărcate.

Copiii se joacă afară,
Nu mai pleca, dragă primăvară!

MARELE FINAL MĂRUNT

Clara Alexandra Dona,
clasa a VIII-a B

Și acum știu că va veni sfârșitul,
Îl avem toți în vedere.
Va veni chiar ascuțitul,
Ultimul „la revedere”.
Eram toți în prima zi,
Doar o mână de copii.
A venit ultimul pas,
Ultimul an, ultimul rămas.
Deși multe s-au schimbat,
Totul este chiar la fel.
Nu s-a dat niciun șah mat,
Încă de la isoscel.
Acum mergem spre sfârșit,
Așteptăm ca drumurile noastre
Să se despartă, ca în astre,
Și sperăm că munca va fi reușit
Să ne ducă mai departe
În viață, nu doar în acte.
Până atunci, voi număra
Zilele rămase, câte mai sunt
Și, în liniște, voi aștepta
Marele final mărunț.

MARTY

Platon Victoria,
clasa a VIII-a B

Am un blănos câine
Pe care ar trebui să îl tund mâine,
Dar codița lui albă,
Pufoasă ca spuma dintr-o halbă,
Îi ține loc de jucărie-
Cea mai bună din o mie
Și cu ochii lui strălucitori
Ca stelele de pe cerul sub care a dormit odată,
Mă roagă de fiecare dată:
„Nu mă tunde, nu-mi tăia
Haina mea de catifea.
Hai mai bine la o cafea,
Să-mi spui all of the hot tea!”

Când aud așa cuvinte:
„Aoleu ce am crescut,
„Tața Floarea” l-am făcut!
Trebuia să fie un câine așa de cuminte
Și așa de ascultător,
Dar mă mușcă de picior dacă nu le dau ce vor,
Lui și vocilor din căpșor.
Că niciodată nu tace,
Creierii piure mi-i face
Și nu pot să am nici un somn ușor.”

Ăsta e câinele cu care m-am ales
Cel pe care de pe stradă l-am cules,
Câinele meu mic, dar curajos
Care ar mânca orice, nu doar un os.
Câinele pe care Marty îl cheamă,
Care vorbește singur fără să bage de seamă,
Dar chiar cum e așa de nebun,
Tot e prietenul meu bun,
Chiar așa, cu personalitatea lui bogată,

Dar care mi-a făcut viața mai luminată.

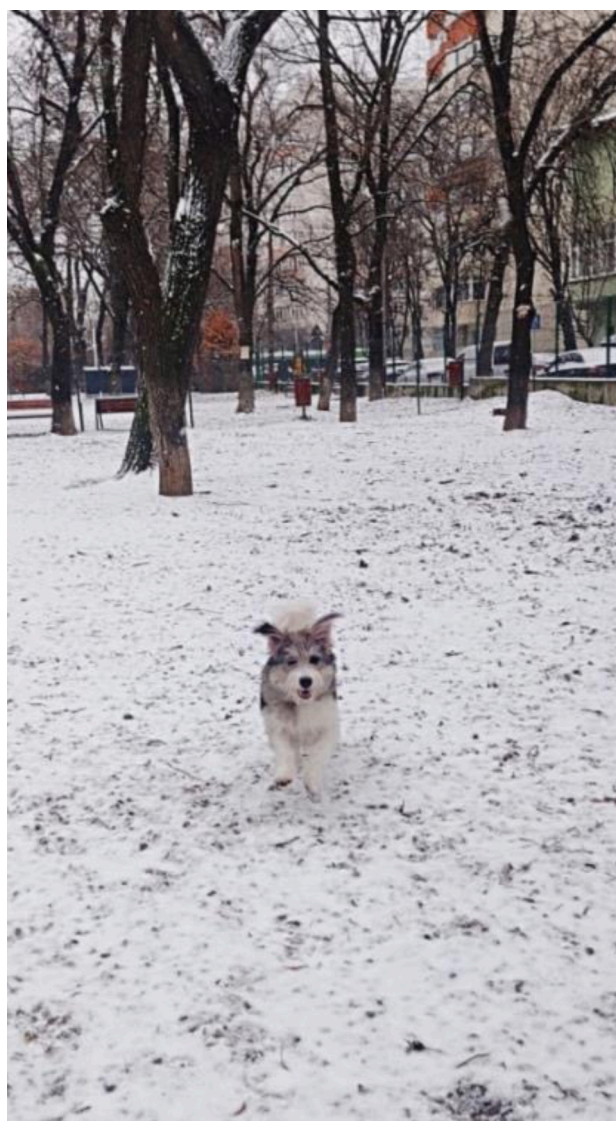

Foto: Arhivă personală

NATURA

Manea Evelynne,
clasa a II-a E

Natura este minunată!
Noi trebuie să o îngrijim,
Bogății să avem viața toată,
Dacă pe flori le ocrotim.

Copacii verzi să îi privim,
Și fluturii ce zboară lin!
Pădurea este minunată
Dacă păstrăm natura curată!

O PRIVIRE, FERICIRE

TOMA RADU ALEXANDRU,
clasa a VII-a A

Urc un deal cu iarba verde ca smaraldul și văd o grădină cât o gură de aer. Cerul este de un albastru deschis nemaivazut înecat de nori pufoși gingași. Niciodată nu am fost în paradis, dar acum am ocazia de a afla că natura, sfânta creație a lui Dumnezeu, este un paradis pe pământ. Cobor dealul, delectat aparte de florile deosebit colorate ce se reflectă în micul lac cu apa cristalină în care mi se oglindește chipul. Mă întind pe iarba din mătase, gustând din mirosul extraordinar al florilor. Privind cerul, reflectez la ce frumuseți ne-a lasat Atotstăpânitorul pe Pământ, la fauna spectaculoasă, la natura foarte diversă și la peisajele pe care mulți le văd, dar puțini le înțeleg. SĂ PROTEJAM NATURA, unica noastră natură, care mult ne-a răsfățat!

Foto: Internet

CREATIE PLASTICĂ

Gabor-Postole Sofia
CP B

SĂRBATORI DE IARNĂ

Mara Teodora Betelie,
clasa a VI-a B

Luminițe colorate
În brăduț sunt atârinate.
Fulgișorii de zăpadă
Azi s-au așternut pe stradă.

Globulețe argintii
Admirate de copii.
Bombonele, acadele,
Așezate-n ciuboșele.

Și stelute sclipitoare,
Ca prin vis, le vezi în zare.
Și cadouri în Ajun,
Aduse de Moș Crăciun!

Masa este pregătită,
Căsuța frumos gătită,
Bucuria noastră-i mare,
Astăzi este sărbătoare!

Foto: Pinterest

UITE, VIN COLINDĂTORII!

Mara Teodora Betelie,
clasa a VI-a B

Pe străduțe troienite
Vin spre noi colindători,
Cu colinde mult iubite
Ei colindă până-n zori.
Chiar dacă e ger afară,
Misiunea nu-i ușoară,
Drumu-i greu, zăpada mare,
Toți copiii-s pe cărare.
Cu stelute, clopoței,
Mere, nuci și covrigei,
Bombonele...câte vrei,
Sunt pentru colindători,
Care vin de sărbători,
Să ne-aducă bucurie.
Tare-i multă veselie !

Foto: mariustuca.ro

MAGIA IERNII

Mara Teodora Betelie,
clasa a VI-a B

Uite, iarna a venit,
Și zăpada a sosit!
Derdeluș plin de copii,
Fulgușori mici, argintii,
Atmosferă minunată,
Iarna a venit deodată!
Și pădurea ieri adormită,
Parcă-i dintr-un somn trezită.
Tot orașu-i înghețat,
Peisajul e fascinant!
Brăduțul e-mpodobit,
Pisoiul e obosit,
Toată ziua a stat afară,
Iar acum, că este seară,
El în casă a intrat,
Ud și tare supărat.
Se-ncălzește el pe loc
Pe o pernă lângă foc.
A venit iarna geroasă,
Cu pătura ei cea groasă,
De zăpadă așa frumoasă!

Foto: peakpx.com

SUB BOLTA CERULUI VEȘNIC

Toma Alexandru,
clasa a VII-a B

Sub Bolta Cerului Veșnic
Într-un colț de rai, ascuns de lume,
Unde timpul stă și visează dulce,
Acolo-i natura, în splendoarea ei sublimă,
O simfonie de culori, un cântec dulce.
Pădurea, o catedrală verde,
Cu ramuri-nchinate spre cer senin,
Aici, sufletul meu găsește refugiu,
Și-n liniște, uită de tot ce-i omenesc.
Râul, un șarpe de argint, șerpuiește lin,
Între maluri, mângâind pietrele-ncet,
Și-n adâncul său, ascunde taine-nșiruite,
Ca niște lacrimi, ce-n noapte plâng încet.
Florile, niște stele-n iarba verde,
Își deschid petalele spre soarele cald,
Și-n parfumul lor, se ascunde o poveste,
Despre viață, iubire și un vis neîmplinit.

PRIMAVARA MEA

Toma Radu Alexandru,
clasa a VII-a D

Primăvara mea începe într-o liniște adâncă, când soarele se ascunde timid printre nori plumburii, iar aerul poartă un miros de pământ ud și flori care abia își fac loc prin iarba încă moale și rece. La început, totul pare tăcut, ca o tăcere adâncă ce se așterne peste lume, o tăcere care spune mai multe decât orice cuvânt.

Lângă lac, unde apa se umple de lumina zilei și se face sticlă curată, stau adesea singur, privind cum reflexiile pomilor se pierd în unduirea liniștită. Aici, primăvara îmi pare cel mai aproape de inima mea – calmă, dar neîncetat în mișcare, plină de promisiuni și de întrebări nespuse. În ochii mei, cerul albastru pare mai adânc, mai răvășitor, ca o fereastră deschisă către ceva ce nu voi putea niciodată să ating cu adevărat.

În această liniște, simt cum timpul se dilată, cum fiecare secundă se îndoaie sub greutatea unui gând nespus. Frunzele încă adormite ale copacilor tremură ușor, ca și

cum ar asculta tăcerea lumii, iar pământul, cu rădăcini adânci și secrete, pare că își adună puterea pentru a dezvălui primele semne ale unei primăveri ce se naște în întuneric.

Natura este un dar nespus de frumos și trebuie să fie protejat. Aleg să nu pun stop acestei renașteri a vieții oferite de natura neatinsă de om, protejându-mi mediul înconjurător cu cea mai mare onoare.

Primăvara mea nu este doar un anotimp, ci o stare de spirit – un amestec între lumină și umbră, între speranță și melancolie. Fiecare floare care se deschide, fiecare adiere de vânt, fiecare bătaie de aripi pe cer, îmi amintește că tot ce e frumos în lume este și fragil, și că fiecare clipă trebuie trăită cu toată intensitatea.

Foto: internet

ISTORIE ȘI TRADIȚIE

ROMÂNIA – ȚARA MINUNILOR

Sorescu Nicolae,
Clasa aVI-a B

România este o țară care impresionează mii de turiști prin istoria sa fascinantă și bogată cu peisajele spectaculoase și prin combinația dintre monumentele medievale și clădiri moderne.

1. Monumente istorice care spun povești

România este plină de locuri încărcate de istorie:

- Castelul Bran, cunoscut ca reședința faimosului Dracula, atrage anual mii de turiști datorită arhitecturii sale gotice și misterului care îl înconjoară.
- Cetatea Sighișoara, un oraș medieval locuit, este inclusă în patrimoniul UNESCO și oferă o privire unică în trecut.
- Mănăstirea Voroneț, supranumită "Capela Sixtină a Estului", este renumită pentru nuanța albastră unică și frescele sale impresionante.

2. Natura spectaculoasă

România găzduiește unele dintre cele mai frumoase peisaje naturale din Europa

- Delta Dunării, un adevărat paradis pentru flora și fauna sălbatică, cu specii diverse de păsări, este locul ideal pentru iubitorii de natură și fotografie.
- Munții Carpați oferă trasee spectaculoase pentru drumeți și priveliști care te fac să crezi că ai ajuns într-o lume magică.
- Transfăgărașanul, supranumit cel mai frumos drum din lume, este o atracție de neratat pentru pasionații de călătorii.

3. Arhitectura și centre moderne

România nu se limitează doar la istorie are și exemple remarcabile de modernitate:

- Palatul Parlamentului din București, a doua cea mai mare clădire administrativă din lume, este un simbol al ambiției și puterii arhitecturale.

- Cluj Innovation Park reflectă viitorul tehnologic al țării, fiind un hub pentru companii IT și start-up-uri.
- Pasajul Basarab, un exemplu de inginerie modernă, face parte din infrastructura capitalei.
- Terme București este unul dintre cele mai mari centre spa din Europa , având peste 10 piscine și saune .

4. Tradiții și obiceiuri unice

În satele românești, timpul parcă s-a oprit în loc. Aici, tradițiile sunt păstrate cu sfințenie:

- Festivalurile populare, cum ar fi "Sâmbra Oilor" sau "Hora de la Prislop", aduc laolaltă oameni din toate colțurile țării.
- Portul popular, cu broderii complexe și culori vii, este o expresie a creativității și identității naționale.
- Meșteșugurile tradiționale, precum olăritul și țesutul sunt încă practicate în multe zone.

Foto: Arhivă personală

TRADIȚIILE DE CRĂCIUN ÎN GERMANIA ȘI ROMÂNIA

Barbu Sabina Raisa,
clasa a VII-a D

Crăciunul este una dintre cele mai importante sărbători din întreaga lume, indiferent de tradițiile fiecărei țări, dar mai ales din Europa. Cultura germană și cea românească cuprind elemente esențiale aflate în deplină corelație cu acest eveniment important.
Decorarea casei.

În Germania tradițiile dedicate Crăciunului încep odată cu Adventul. Casele sunt decorate cu lumânări, coloane și calendare de Advent. De asemenea, bradul decorat cu lumini și ornamente strălucitoare este nelipsit.

În țara noastră, împodobirea bradului și decorarea casei sunt și ele întâlnite, dar în jurul Sfântului Nicolae. Unii oameni confecționează manual anumite decorațiuni specifice sărbătorii și împodobesc brazii pe fundalul colindelor tradiționale.

Mâncăruri tradiționale de Crăciun.

În Germania mâncărurile tradiționale de Crăciun sunt "Christstollen", "Lebkuchen" și "Marzipan", iar în România mâncărurile tradiționale includ sarmale, cozonac și diverse preparate din categoria mezelurilor tobă, caltaboș.
Colindele și muzica de Craciun

În Germania colindele sunt cunoscute sub numele de "Weihnachtslieder". Familiile se adună în jurul bradului și cântă colindele tradiționale.

În România colindele sunt cântate în case, în comunitățile rurale, în diverse instituții și biserici, având mesaje profunde și religioase.

România și Germania au aspecte comune și tradiții asemănătoare cu privire la decorarea caselor, dar și distinct, în privința culturii muzicale, culinare și al perspectivei diferite de a-l imagina pe Moș Crăciun, dar cele două popoare sunt creștine, împărtășind cu bucurie sărbătorile importante din cadrul acestei religii specific europene.

Foto: Internet

IMPRESII

DESPRE SERBAREA DE CRĂCIUN

Amélie Ghica,
clasa a VI-a B

Ca în fiecare an, în școala noastră doamna directoare, prof. Steluța Vlad, organizează deja tradiționala Serbare de Crăciun. Alături de doamna prof. de muzică, Ileana Găina, și de doamna prof. de limba germană, Gabriela Drâmbă, am interpretat colinde atât în limba română, cât și în limbile engleză și germană. A fost minunat să ne avem părinții alături, susținându-ne și aplaudându-ne. Ce ți-ai putea dori mai mult!?

Momentele alese de noi au fost apreciate de public, făcându-ne să ne simțim mândri că studiem în această școală de elită.

În ceea ce mă privește, această activitate mi-a umplut sufletul de bucurie și fericire, întrucât ceea ce îmi place cel mai mult să fac este să cânt și să dansez.

Foto: Mara Aida, Clasa a VI-a B

Școala aceasta mi-a dat mereu șansa de a mă pune în valoare din punct de vedere artistic.

Le sunt extrem de recunoscătoare profesorilor mei dedicați profesiei lor și, mai ales, doamnei mele diriginte, Mădălina Cărlova, care crede mereu în mine și în pasiunea mea.

A fost o serbare de care îmi voi aduce mereu aminte, un Crăciun special lângă colegii mei.

Foto: Mara Aida, Clasa a VI-a B

PARCĂ A ARUNCAT DUMNEZEU CU VOPSEA PE PĂMÂNT

Anghelache Anastasia,
clasa a VII-a D

Frumoasă-i iarna atunci când plouă și îngheață picăturile care cad peste Pământ. De data aceasta, vântul e atât de strașnic că duce covorul de frunze gălbui în țările calde ca să facă loc pentru iarnă să picteze casele și ținuturile. Paleta nu-i prea complexă, așa cum e a toamnei. Tot ce îi trebuie e alb și gri. Oricum nu îi mai rămânea vreo culoare, dacă primăvara a dat buzna în cămara Domnului cu frumoasele nuanțe ale întregului Univers, cu care pictează fiecare colțișor pe care-l vede, și a luat cele mai deschise culori, cu care se laudă de fiecare dată când îi vine vremea. „Ați văzut ce frumos am desenat eu cerul? N-ați mai văzut așa ceva, atât de spectaculos”.

Vara s-a năpustit și ea, a prins ceva-ceva culori, mai calde de fel, și-a văzut de tabloul ei. Toamna a luat ce a mai rămas, culorile focului și le-a mânuit cu mare iscusință. Iarna, văzând că hapsănele surori nu i-au lăsat nimic în urmă, a luat ce a mai găsit, iar Bunul Dumnezeu a văzut tot și a decis să o ajute pe biata iarnă să își aștearnă vopseaua, într-un mod mai deosebit, peste creațiile Lui. A învățat-o cum să picteze cerul, dar iarna nu a fost mulțumită. Vedea mereu cum arăta marea pe timpul verii sau cât de frumos miroseau florile pe timpul primăverii. Iar de merele zemoase și de gutuile care îți făceau apă în gură nici nu mai pomenesc... Văzând ce bine le merge lor, iar ea avea un cer plin de nori și ploaie, furia a cuprins-o din toate încheieturile. A suflat cu ger peste țărâm, iar picăturile s-au transformat în gheață. Nu orice gheață, gheață modelată frumos, uniform, finuț. Și sufla, sufla și, în același timp plângea, fără să își dea seama ce frumos era pe Pământ. Căci lacrimile erau multe, iar norii oricum plângeau mai mereu și, dintr-o dată, oamenii se trezesc cu casele acoperite de vată rece, care se topea la atingere,

peste tot. Prin curte, peste brazi. Copiii ies afară repezori, îmbrăcați în fulare tricotate, căciuli croșetate și ghetete din piele ca să vadă frumoasa pictură a iernii. Iarna, după ce se oprise din plâns, nici nu își putea crede ochilor ce frumos se jucau copiii cu creațiile ei și cât de frumos arăta totul împrejur.

Deși gerul venea în fiecare an și chinuia grădinile și animalele cu frigul, pe geam când te uitați nici nu îți venea să crezi ce frumos putea să arate văzduhul. Suratele când au privit împrejurimile au crezut că visează sau că, însuși Domnul a pictat peste ce a făcut iarna, care, deși rămăsese cu o singură culoare, și cu un negru mai deschis, a reușit să creeze o capodoperă. Așa am învățat și eu că, din lucruri simple, poți face minuni, tot ce îți trebuie este ambiție și dorință. Și că, chiar poți să te bucuri de lucruri simple așa cum sunt, așa cum le-am primit. Tot iarna, în calendar se află marea sărbătoare căreia îi este dedicat timp încă din toamnă. Nașterea Domnului Iisus Hristos. Fiul lui Dumnezeu. Când toate neamurile se strâng la o masă lină de bucate, alături de bradul de Crăciun. Iar aceasta este mândria iernii. Familia strânsă la un loc e cel mai frumos lucru pe care l-a văzut cineva, inclusiv primăvara, vara și toamna.

CELE MAI FRUMOASE TÂRGURI DE CRĂCIUN DIN ROMÂNIA

Adam Anastasia și Monțescu Eliza,
clasa a VII-a B

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă, în țara noastră se organizează numeroase târguri de Crăciun, unde localnicii, dar și străinii, se pot bucura de bunătățile tradiționale și de peisajul superb de iarnă, împodobit de luminițele și decorațiunile de pe străzi.

În opinia noastră, cele mai frumoase târguri de Crăciun din România sunt:

1. Târgul de Crăciun din Craiova

Acesta are un patinoar și două carusele pentru copii. Este unul dintre cele frumoase de la noi din țară, devenind cunoscut la nivel internațional. Anul acesta, s-a remarcat printr-o instalație menită să reprezinte sania lui Moș Crăciun. Aceasta este pe cât de ingenioasă, pe atât de impresionantă vizual. Acest târg este în opinia noastră cel mai frumos din România. Anul acesta l-am văzut într-o excursie împreună cu doamna dirigintă. Acolo ne-am bucurat de o plimbare în târg, de patinoar și ne-am distrat foarte bine.

2. Târgul de Crăciun din Piața Constituției (București)

Acesta este ideal pentru a te bucura de atmosfera festivă. Este interesant pentru copii datorită patinoarului și a decorațiunilor luminoase, dar și pe gustul adulților datorită gustărilor și atmosferei plăcute.

3. Târgul de Crăciun din Sibiu

În acest târg sunt atracții precum roata panoramică, patinoarul, alături de numeroase căsuțe ale comercianților locali și internaționali. Există și un carusel și un trenuleț pentru copii. În plus, Piața Huet strălucește, învaluită de lumini strălucitoare.

Foto: romanialibera.ro - Târgul de Crăciun din Craiova

Foto: Tănase Răzvan, Clasa a VII-a B

4. Târgul de Crăciun din Brașov

Târgul are aproximativ 45 de căsuțe destinate preparatelor tradiționale, dulciurilor și activităților locale. Are și o zonă unde vizitatorii se pot bucura de mâncare caldă, ciocolată caldă și vin fiert.

5. Târgul de Crăciun din Iași

Datorită acestuia, orașul a fost împodobit cu luminițe colorate. Căsuța lui Moș Crăciun, patinoarele, zonele dedicate meșteșugurilor și produselor tradiționale încântă turiștii numeroși veniți pentru a se bucura de sărbătoarea Crăciunului.

Vizitarea celor mai frumoase Târguri de Crăciun din România este o experiență pe care nu ar trebui să o ratați. Fiecare târg de Crăciun are farmecul propriu, atracțiile proprii și este special în felul său. Acestea sunt menite să încante turiștii români, dar și străini, care aleg să își petreacă sărbătorile de iarnă în România. Târgurile de Crăciun organizate în marile orase în ultimii ani sunt motive de mândrie pentru țara noastră, alături de peisajele pitorești de iarnă și de tradițiile duse mai departe în multe zone ale țării.

TÂRGUL DE CRĂCIUN DIN CRAIOVA

Maria Isailă,
clasa a VII-a B

Foto: geoturistexpert

Craiova este un oraș cu o istorie impresionantă și o atmosferă vibrantă, care prinde viață în perioada sărbătorilor de iarnă, când Târgul de Crăciun își deschide porțile pentru a aduna mii de vizitatori din toate colțurile țării.

Pe măsura ce te apropii de centrul orașului, aerul rece de iarnă devine brusc mai dulce, iar mirosul de scorțișoară și cozonac îți trezește simțurile.

Întregul centru este transformat într-un loc magic, plin de lumini colorate și decorațiuni strălucitoare, care dau viață pieței centrale și străduțelor înguste din jurul acesteia.

La Târgul de Crăciun din Craiova, căsuțele din lemn decorate cu ghirlande de brad și luminițe sunt locuri de unde poți cumpăra cadouri unice, dulciuri sau produse artisanale.

Între ele, bradul de Crăciun, impozant și plin de globuri și de beteala, este punctul central al întregii atmosfere festive. Oamenii se bucura de diverse activități și clipe de neuitat se creează în jurul căsuțelor unde sunt servite preparate delicioase tradiționale, cum ar fi cârnați oltenești, sarmale, mici, vin fier și cozonac cald.

Cel mai frumos loc este de departe patinoarul, unde poți să patinezi după pofta inimii în aerul rece al iernii.

În concluzie, Târgul de Crăciun din Craiova este o experiență de neuitat, un loc unde magia sărbătorilor prinde viață într-un mod unic, oferind atât localnicilor cât și vizitatorilor momente de neprețuit. Orașul devine un loc de tradiție și de bucurie. Un loc cu adevărat fantastic!

TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN COMUNITATEA NOASTRĂ

Andreescu Alessia, Dumitrache-Criveanu Eva, Ionițoiu Maria, Filip Elisabeta,
clasa a V-a A

Foto: arhiva foto al școlii

În atelierul lui Moș Crăciun vor să se angajeze două elfine, Maria și Eva. Pentru a obține slujba mult dorită, ele trebuie să fie inițiate în arta elfilor de către Alessia și Lisa, experte în testarea, crearea și găsirea cadourilor perfecte.

Maria și Eva sosesc pregătite să învețe secretele artei cadourilor. Pe tablă observă scris un mesaj... însă, bineînțeles, în limba elfilor!

În acel moment, intră profesorii elfi, Alessia și Lisa.
– Bună ziua! Astăzi vom învăța despre tradițiile de Crăciun din România. Știți de ce? – întreabă Lisa cu un zâmbet cald.

– Pentru ca atunci când fabricăm jucăriile, să știm cum să le împachetăm și ce putem face pentru a le face mai interesante! – explică Alessia.

Curioasă, Maria întreabă:

– Ce sunt colindele și care este importanța lor? Am auzit părinții mei vorbind despre ele.

Răbdătoare, Lisa răspunde:

– Colindele reprezintă nașterea lui Iisus și simbolizează credința și bucuria. Ele alungă spiritele rele și aduc o stare de bine în sufletele oamenilor.

Alessia continuă, povestind despre împodobirea bradului de Crăciun și simbolistica acestuia:

– Bradul este un simbol al vieții, iar fiecare ornament spune o poveste.

– Ce reprezintă steaua din vârful bradului? – întreabă Eva, ușor nedumerită.

– Steaua simbolizează steaua magilor care i-a ghidat spre locul nașterii lui Iisus, răspunde Alessia cu entuziasm. Maria, pasionată de artă, întreabă dacă există tradiții legate de teatru. Lisa, încântată, explică:

– Desigur! Vișlaimul este o scenetă interpretată de tineri, de obicei reprezentând nașterea lui Iisus. În plus, avem jocurile cu măști, cum ar fi jocul caprei sau al ursului, spectacole tradiționale menite să alunge spiritele rele și să aducă noroc.

– Mi-e cam foame... Crezi că îmi poți spune ceva despre masa de Crăciun? – întreabă Eva zâmbind.

Alessia, de parcă ar fi așteptat această întrebare toată ziua, răspunde bucuroasă:

– Desigur! Tăierea porcului de Ignat, pe 20 decembrie, este o tradiție specifică pregătirilor de sărbători. După sacrificiu, familiile pregătesc bunătăți precum cârnații, caltaboșii și jumările. Este un moment de reuniune a familiei și de pregătire pentru masa de Crăciun.

La finalul orei, cele patru personaje au un dialog interesant:

– Mai există și alte obiceiuri mai puțin cunoscute? – întreabă Eva.

– Sigur! În unele sate, oamenii păstrează tradiția de a lăsa pâine și fân sub masă în Ajun, ca simbol al staulului în care s-a născut Iisus. De asemenea, se aprind lumânări speciale, care luminează casa și sufletele tuturor – explică Alessia.

– Câte tradiții frumoase! Crezi că le putem păstra și pentru viitor? – întreabă Maria.

– Cu siguranță, Maria! Totul depinde de noi. Dacă le respectăm și le transmitem mai departe, aceste obiceiuri vor rămâne o parte importantă a identității noastre, adaugă Lisa cu mare convingere.

– Exact! Crăciunul nu este doar despre cadouri, ci despre a celebra tot ce este frumos și valoros în comunitatea noastră, concluzionează Alessia.

Maria și Eva părăsesc sala de clasă încântate și nerăbdătoare să afle și mai multe lucruri interesante la următoarea lecție.

DESCOPERĂ MAGIA CRĂCIUNULUI CU CRĂCIUNOZAUROL!

Mihnea Sălbatecu, Nicolas Dobre, Crețu Cezar, Maican Teodor,
clasa a V-a A

Foto: Internet / AI

Motto: "Credința este cea mai puternică vrajă care există"
(Moș Crăciun)

În apropierea sărbătorilor de iarnă, lumea Crăciunului prinde viață. Orice copil sau adult care crede în minuni poate găsi, chiar și într-o carte, o lume plină de magie, plină de povești frumoase și personaje care aduc bucurie și speranță.

Cărțile despre Crăciun și magia sărbătorilor sunt ca o fereastră către o lume plină de visuri și amintiri memorabile. Ele ne arată că în fiecare dintre noi există un strop de magie, chiar și în cele mai simple lucruri. O astfel de carte este "Crăciunozaurul", scrisă de Tom Fletcher, pe care am citit-o recent, înainte de Crăciun. Împreună cu câțiva colegi, am pregătit un proiect la literatură în care am descris personajele, acțiunea și lecțiile învățate din poveste. Proiectul a fost realizat în echipă de patru elevi, iar pentru a ne organiza mai ușor, am creat un grup pe WhatsApp. Fiecare membru a avut un rol important, de la prezentarea autorului și rezumatul cărții, până la analiza personajelor și mesajelor pe care le transmite cartea.

O poveste despre vise și curaj

Cartea îmbină magia Crăciunului cu prietenia, curajul și acceptarea diferențelor, urmărind aventurile unui băiat pe nume William Trundle și ale unui dinozaur unic, care a supraviețuit din Era Dinozaurilor. Descoperit după mii de ani de spiridușii lui Moș Crăciun, dinozaurul este dus la Polul Nord și numit Crăciunozaurul, datorită apropierii Crăciunului. El iubește sărbătoarea mai mult decât orice și pornește într-o aventură extraordinară pentru a o salva, învățând că adevărata magie a Crăciunului vine din gesturile simple și din darurile dăruite din inimă.

William Trundle: Un băiat special

William Trundle este un băiat de 10 ani, care se deplasează într-un scaun cu roțile, fiind pasionat de dinozauri și Crăciun. După ce mama sa a murit într-un accident, el trăiește alături de tatăl său, Bob. La școală, se confruntă cu colegi răutăcioși, iar singurătatea îl face să își dorească un prieten special- un dinozaur. Astfel, îi scrie Moșului, iar ceea ce părea o dorință imposibilă se transformă într-o realitate magică. Povestea sa se împletește cu cea a Crăciunozaurului, oferind cititorului o aventură plină de magie și lecții despre prietenie, curaj și acceptare.

Foto: Internet / AI

Lecții și magia Crăciunului

Puterea prieteniei: Cartea ne arată că prietenia poate apărea în cele mai neașteptate locuri, iar legătura dintre William și Crăciunozaur dovedește că prietenia adevărată depășește orice bariere, fie că sunt legate de înfățișare sau de personalitate.

Curajul și bunătatea: Povestea ne învață că trebuie să fim curajoși și să avem încredere în noi, indiferent de obstacole. De asemenea, ne arată că bunătatea și empatia pot învinge răutatea și pot transforma vieți în bine.

Acceptarea diferențelor: Crăciunozaurul este un dinozaur unic și diferit, cum și William este un băiat special, dar împreună învață să se accepte așa cum sunt. Mesajul că a fi diferit este un lucru bun este unul important pentru noi toți, întrucât diferențele nu ne separă, ci ne fac speciali și valoroși.

Magia credinței: Magia Crăciunului din această poveste nu este doar despre cadouri, ci și despre speranță, familie și fericire. Ne arată că adevărata magie a sărbătorilor vine din inimile noastre și din momentele frumoase petrecute alături de cei dragi.

Crăciunul nu înseamnă doar să primim daruri, ci și să oferim zâmbete și momente deosebite alături de cei dragi. Dacă nu ați citit încă "Crăciunozaurul", vă recomandăm să vă aventurați în această lume uimitoare, unde totul este posibil!

CHIPUL MAMEI MINUNAT

Gălie Anastasia,
clasa a III-a E

Astăzi singură am pictat
Chipul mamei minunat!
Am luat rază de soare
Și am pus-o în culoare.

Sus, pe cer, sunt multe stele,
Pe pământ sunt floricele,
Dar nici una dintre ele
Nu-s ca ochii mamei mele.

Sub stele trece apa
Cu lacrima de-o seamă,
Mi-e dor de-a ta privire,
Mi-e dor de tine, mamă!

Foto: Desen de Gălie Anastasia

8 MARTIE

ZIUA FRUMUSEȚII FEMEII

Lia Dinculescu,
clasa a VII-a D

Ziua de 8 martie este o zi cu o semnificație profundă, care ne amintește tuturor de importanța femeilor în viața noastră, dar și de lupta pentru drepturile lor. Această zi este o oportunitate de a reflecta asupra locului pe care femeile îl au în lume și asupra modului în care putem contribui la crearea unui viitor mai echitabil pentru toate persoanele, indiferent de gen.

Pentru mine, 8 martie este o zi de recunoaștere și apreciere. Este ziua în care învățăm să ne arătăm respectul față de femeile din viața noastră, fie că vorbim despre mame, bunici, profesoare sau prietene. Nu este vorba doar despre flori și cadouri, deși acestea sunt gesturi drăguțe, dar mai ales despre aprecierea reală a ceea ce fac aceste femei pentru comunitatea lor. Mi se pare important să înțelegem că aceste femei, indiferent de vârstă sau statut social, au un rol esențial în formarea noastră ca oameni și în îmbogățirea societății în care trăim.

În familia mea, 8 martie este o ocazie de a le mulțumi mamei și bunicii pentru tot ce fac pentru noi. De fiecare dată când le dau un buchet de flori, îmi dau seama că acestea sunt doar un simbol mic pentru tot ce au făcut pentru mine. Mă gândesc la cât de mult sacrificiu și iubire au pus în creșterea mea, iar 8 martie este o zi perfectă pentru a le arăta cât de mult le apreciez.

Pe măsură ce cresc, îmi dau seama tot mai mult că există multe femei care au schimbat lumea. De la profesoare care ne inspiră în fiecare zi până la femei celebre, precum Marie Curie, Frida Kahlo, Malala Yousafzai sau Greta Thunberg, ele ne arată că nu există limită pentru ce putem face, indiferent de sex sau de vârstă. Chiar și în comunitățile noastre, avem multe femei care sunt exemple de curaj, înțelepciune și determinare. Mă inspiră să știu că în fiecare zi, dincolo de tot ce vedem la televizor sau pe internet, există femei care își urmează visurile și fac schimbări importante în lume.

Aceste femei ne învață că nu trebuie să ne lăsăm influențate de stereotipuri sau de așteptările altora, ci că

trebuie să fim puternice și să luptăm pentru ceea ce ne dorim. 8 martie este și despre celebrarea lor, despre a ne aminti de toate femeile care au avut curajul să spună „da” atunci când lumea le spunea „nu” și care, prin exemplele lor, ne motivează să mergem înainte.

Este important să înțelegem că Ziua Internațională a Femeii nu este doar o zi în care să sărbătorim realizările femeilor, ci și un moment de reflecție asupra faptului că încă mai există multe lucruri de făcut pentru a asigura egalitatea între femei și bărbați. În unele colțuri ale lumii, femeile nu au aceleași drepturi ca bărbații și sunt adesea excluse din decizii importante. 8 martie este, de asemenea, o zi în care trebuie să ne amintim că trebuie să continuăm să luptăm pentru ca fiecare fată sau femeie să poată să își îndeplinească visurile, indiferent de circumstanțele în care s-a născut.

De asemenea, este esențial să învățăm că femeile pot să fie orice își doresc. Nu trebuie să ne simțim presate să urmăm un anumit tipar sau să fim limitate de așteptările societății. Fiecare dintre noi are dreptul să aleagă drumul pe care vrea să meargă și să își construiască propriul destin. Ziua Internațională a Femeii este o oportunitate perfectă pentru a înțelege importanța sprijinului reciproc și a respectului pentru fiecare femeie.

În concluzie, 8 martie este mai mult decât o simplă sărbătoare. Este o zi în care trebuie să reflectăm asupra progreselor realizate, dar și asupra provocărilor care încă persistă. Este o zi în care trebuie să recunoaștem că fiecare femeie are o valoare enormă și merită să fie respectată și apreciată, nu doar într-o singură zi, ci în fiecare zi.

Fiecare dintre noi poate contribui la schimbare, iar Ziua Internațională a Femeii ne oferă prilejul de a învăța, de a ne educa și de a celebra tot ceea ce înseamnă puterea, curajul și frumusețea femeilor din întreaga lume.

DRAGOSTE DE MAMĂ

Ion Anastasia

MĂRȚIȘORUL

Oprea Tudor,
clasa a VII-a D

1 Martie este o zi deosebită în țara noastră, o zi a bucuriei dăruirii Mărțișorului, dar de fapt este sărbătoarea primei zile a Primăverii, celebrată atât de români, cât și de către bulgari, sârbi și macedoneni. Din anul 2017 obiceiul Mărțișorului a fost inclus în Lista elementelor patrimoniului cultural imaterial al umanității a UNESCO, ca eveniment cultural asociat cu sărbătorirea zilei de 1 Martie, ca urmare a propunerii Bulgariei, României, Macedoniei de Nord și Serbiei.

În România mărțișorul se oferă în prezent femeilor și el reprezintă un mic obiect simbol al schimbării anotimpului și al speranței reinvierii naturii, fiind însoțit întotdeauna de șnurul alb-roșu. Se consideră că albul reprezintă puterea masculină și longevitatea, în timp ce roșul reprezintă spiritul feminin și fertilitatea.

În Bulgaria, mărțișorul se numește „Martenista”, fiind reprezentat de șnururi groase sau ciucuri împlețiți alb-roșii, care simbolizează iubire, sănătate și fertilitate. La sudul Dunării, Martenista se poartă de pe 1 martie până pe 30 martie sau până când persoanele care poartă mărțișoarele văd o barză, o rândunică sau un copac înflorit.

În Serbia tradițiile primăverii gravitează în jurul mărțișorului, considerând că prima zi din luna martie de fapt, marchează reînvierea naturii, ca punct de debut al unui nou an, asemănător tradițiilor antice romane.

În Republica Moldova și în unele zone din Bucovina se oferă mărțișoare și bărbaților, iar în Bulgaria chiar și animalele primesc mărțișor. După încheierea perioadei de început a lunii martie, oamenii își lasă mărțișoarele agățate pe crengile copacilor, cu speranța că ele vor mijloci dorințele celor care le-au purtat, indiferent de spațiul cultural de origine.

Foto: Internet- Mărțișoare din România

Foto: Internet- Mărțișoare din Serbia

Foto: Internet- Mărțișoare din Bulgaria.

EUROPA, CASA NOASTRĂ

INTERFERENȚE CULTURALE

1-8 Martie 2025

Foto: arhiva foto al școlii

A devenit o frumoasă tradiție ca elevii ciclului primar și gimnazial aparținând Școlii Gimnaziale „Ion Heliade Rădulescu” să participe anual la desfășurarea Proiectului Educațional Regional/Interjudețean Europa, casa noastră-interferențe culturale, moment ce coincide cu debutul calendaristic al primăverii și al tradițiilor legate de mărțișor.

Este o bucurie pentru fiecare dintre noi, elevii acestei școli, să fim parte dintr-un proiect atât de atotcuprinzător. Din timp ne pregătim o sumedenie de materiale de bricolaj, pe care urmează să le folosim într-un mod estetic și inovativ. Urmează apoi etapa de alegere a modelelor reprezentative, continuată cu momentele confectionării mărțișoarelor și felicitărilor. Cât entuziasm, plăcere și implicare se poate citi pe chipurile copiilor! Urmează un moment emoționant, acela al asamblării panourilor. Fiecare dintre noi dorim să realizăm un colaj plăcut, atractiv și interesant. Holul impunător al școlii, dar și curtea acesteia, va include o expoziție unică, plină de prospețime și culoare. Cu toții așteptăm vizitatorii: colegi, părinți, profesori, invitați, autorități.

Testimoniale de la elevi:

„Sunt foarte bucuroasă de realizările noastre. Deși suntem cei mai mici, expoziția noastră este foarte colorată și frumoasă.” (Borbely Clara, CP B)

„Este foarte emoționant pentru noi ca părinții și rudele să ne viziteze expoziția. Sunt foarte fericit!” (Veisa Albert, CPB)

„Sunt entuziasmată, deoarece alături de mama mea am reușit să vizitez și expoziția realizată de clasele mult mai mari decât mine.” (Ingrid Ifrim, CPB)

„Sunt recunoscătoare doamnei profesoare pentru felul în care ne-a ghidat, pe noi cei aflați la început de drum, pentru felul în care ne-a fost alături cu explicații, model, încurajări.” (Stere Sienna, CP B)

Foto: arhiva foto al școlii

O PRIETENIE REGALĂ GRIGORE ANTIPA ȘI REGII ROMÂNIEI

Theodor-Sasha Mirică,
clasa a VIII-a B

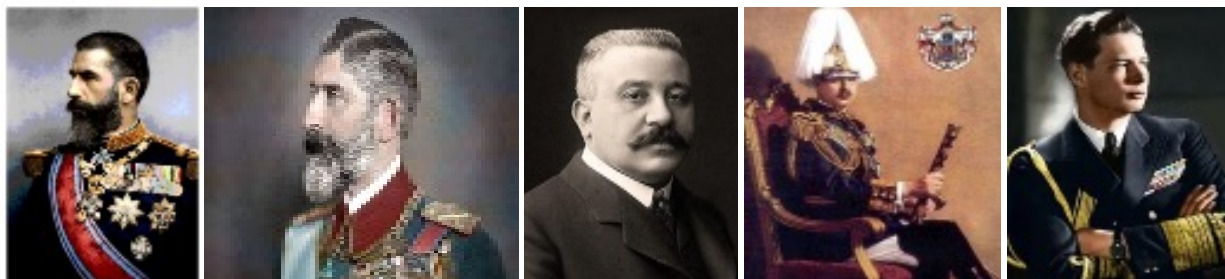

Foto: arhiva personală

În timpul liber sunt pasionat de istorie. Cei care mă cunosc bine îmi oferă în dar cărți despre istoria României și istoria universală, jocuri cu tematică istorică. Am fost bucuros când am avut oportunitatea să întâlnesc oameni importanți care au studiat istoria de la care am avut ce învăța și care mi-au dăruit cărți de suflet în semn de apreciere pentru pasiunea mea: istoria. De asemenea, sunt fascinat de lecțiile susținute de doamna director Steluța Vlad, profesor de istorie, care știe să ne capteze atenția prin ore interesante și interactive.

Pentru mine, spațiul și timpul se împletesc pentru a spune povestea unei țări, a unei regiuni, a unui oraș și, nu în ultimul rând, a unei clădiri istorice emblematice. Așa a început curiozitatea mea despre clădirea Muzeului Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa”, care se află în proximitatea școlii mele și despre savantul Grigore Antipa (1867- 1944). Am aflat că acesta a fost un renumit biolog, zoolog și ecolog român, recunoscut pentru contribuțiile sale semnificative în studiul faunei Dunării și a Mării Negre, precum și pentru reorganizarea Muzeului Național de Istorie Naturală din București, care astăzi îi poartă numele, dar cel mai mult m-a impresionat povestea prieteniei dintre Grigore Antipa și patru generații ale Familiei Regale, o prietenie dezvăluită de neprețuite obiecte, documente și fotografii care a avut la bază respectul față de știință. Grigore Antipa a dezvoltat relații strânse cu cei patru monarhi ai României, fiind indispensabil pentru Carol I, prietenul de o viață al regelui Ferdinand I, colaborator apropiat al regelui Carol al II-lea și apreciat de regele Mihai I, colaborând cu aceștia în diverse proiecte științifice și culturale.

Încă din tinerețe, Grigore Antipa s-a aflat în cercul restrâns de prieteni ai Casei Regale. Încerc să vă transmit, prin

revista școlii noastre, informații cât mai concise și mai clare despre o prietenie fructuoasă între un savant și monarhii României. Relația cu Regele Carol I era una „indispensabilă”, așa cum era recunoscută de către suveran. Fiind o personalitate puternică și de o rară inteligență, regele Carol I a fost cucerit imediat de tânărul absolvent și i-a devenit acestuia „un adevărat părinte” pe care l-a sprijinit și l-a povățuit până la sfârșitul vieții sale. Regele studiasse deja toate nevoile economice ale țării și avea un program foarte bine stabilit pentru dezvoltarea bogățiilor ei naturale. La prima întâlnire, care a avut loc la Castelul Peleş, în anul 1892, tânărul eminent Grigore Antipa a avut deosebita onoare de a-i prezenta Regelui Carol I planurile sale de viitor, astfel punându-se piatra de temelie a unei relații de prietenie trainice și îndelungate. După această întrevvedere, suveranul l-a recomandat cu multă încredere personalităților politice ale vremii de atunci și a văzut în omul de știință Grigore Antipa atât un vizionar, cât și persoana cea mai potrivită pentru aplicarea planurilor și măsurilor care au produs ulterior schimbări la nivel național până la crearea unuia dintre cele mai moderne muzee de istorie naturală din lume care-i poartă numele: MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE NATURALĂ „GRIGORE ANTIPA”. A urmat o perioadă de strânsă prietenie și sprijin pentru proiectele lui Grigore Antipa, care era nelipsit din călătoriile pe care familia regală le făcea an de an, în luna mai, pe Dunăre. Regele îl considera indispensabil în aceste voiajuri, iar sprijinul nu se limita doar la exercitarea unei influențe binefăcătoare, ci oferind sugestii utile și indicații deosebit de prețioase. Aceste călătorii se desfășurau într-un cerc intim, prin urmare Grigore Antipa făcea parte din acest cerc, fiind considerat un prieten devotat familiei regale. Pentru meritele sale, Antipa a fost decorat cu Ordinul „Steaua României” și Ordinul „Coroana României” în timpul domniei lui Carol I.

Grigore Antipa îl considera pe regele Carol I un prieten de suflet și spunea: „Prețuiesc drept cel mai mare noroc, pe care l-am avut în viață, faptul că mi-a fost permis 22 de ani să mă pot apropia și să ascult din învățămintele și sfaturile Sale părintești”.

Aprecierile asupra muncii lui Grigore Antipa au urmat și din partea Regelui Ferdinand I, succesorul Regelui Carol I, care l-a considerat prietenul de o viață. Prietenia dintre Grigore Antipa și Regele Ferdinand a fost una deosebit de strânsă. Cei doi împărtășeau o pasiune comună pentru științele naturale, iar Ferdinand aprecia foarte mult cunoștințele și dedicarea lui Antipa. Această relație de prietenie s-a manifestat prin colaborări în diverse proiecte și prin susținerea reciprocă în promovarea științei și culturii în România. Pentru contribuțiile sale, Antipa a fost decorat de Regele Ferdinand I cu distincții pentru merite culturale și științifice.

În perioada domniei regelui Carol al II-lea, Grigore Antipa a continuat să fie o personalitate influentă în domeniul științei românești. Suveranul l-a apreciat pentru realizările sale și l-a decorat cu Ordinul „Steaua României” și Ordinul „Coroana României”. De asemenea, Antipa a colaborat cu regele în diverse inițiative culturale și științifice, contribuind la dezvoltarea și promovarea patrimoniului natural al țării. Sărbătorirea a 25 de ani de la inaugurarea Muzeului de Istorie Naturală din București s-a realizat în prezența regelui Carol al II-lea când s-a decis ca muzeul să-i poarte numele savantului pentru recunoașterea meritelor și personal Regele Carol al II-lea i-a adus mulțumiri: „Vă aduc astăzi, la această sărbătorire, mulțumirile Mele cele mai calde, mulțumiri la care sunt convins că se unește întreaga suflare culturală a României și spre a vă da un semn al acestei mulțumiri, am hotărât că de azi înainte acest muzeu va purta numele de „Grigore Antipa”.

Activitatea lui Grigore Antipa s-a suprapus doar parțial cu domnia Regelui Mihai I, acesta din urmă recunoscând și apreciind contribuțiile savantului la dezvoltarea științei și culturii românești. Regele Mihai I l-a decorat pe Antipa pentru meritele sale, evidențiind astfel respectul și recunoașterea față de realizările acestuia.

Grigore Antipa a dezvoltat relații strânse și benefice cu monarhii României, colaborând cu aceștia în promovarea științei și culturii naționale. Pentru mine, orice document, carte de istorie, clădire de patrimoniu reprezintă un portal spre trecut care mă ajută să înțeleg mai bine prezentul.

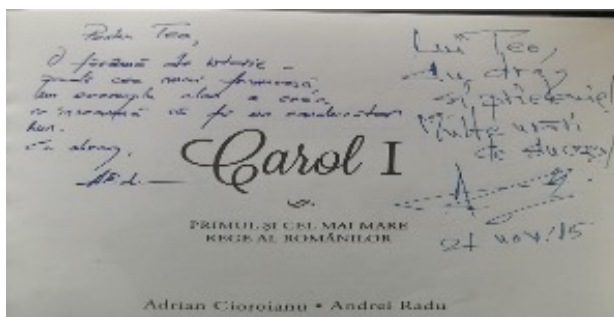
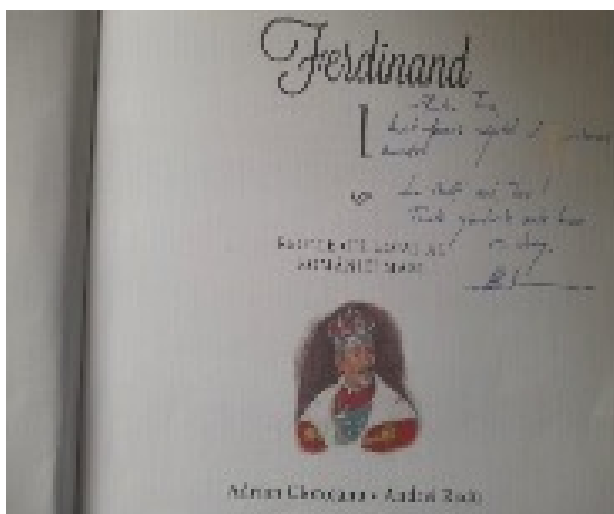

Foto: arhiva personală

POVEȘTILE CAMPIONILOR

FOTBAL CUPA TYMBARK JUNIOR U8

Anghelache Anastasia,
clasa a VII-a D

Pe 10 ianuarie 2025, echipele de fotbal ale Școlii Gimnaziale Ion Heliade Rădulescu, formate din elevi ai claselor 1D, 2B, 2E și 2F, au participat la etapa pe sector a competiției Cupa Tymbarck U8, băieți și fete, desfășurată la Școala Gimnazială Uruguay.

🏆 Rezultate:

🥈 Echipa fetelor - Locul II

🥉 Echipa băieților - Locul III

Fotbalul este unul dintre cele mai iubite sporturi de copii, iar dorința de a face parte din echipa școlii și de a concura alături de alți jucători talentați i-a motivat pe elevii noștri să se antreneze și să dea tot ce au mai bun în teren.

Selecțiile pentru echipa școlii s-au realizat în cadrul Turneului de fotbal pentru clasele I-II, desfășurat în perioada 8-9 octombrie 2024, iar echipele au fost pregătite și coordonate de profesorul de educație fizică Grosu Ciprian, care i-a sprijinit în dezvoltarea abilităților tehnice și a jocului în echipă.

"Copiii au fost mândri că au reprezentat școala și au obținut podiumul. Sportul îi unește și au dat cu plăcere tot ce au putut. Fotbalul este un sport de echipă, iar cel mai mare câștig este prietenia dintre ei.." V. Adrian, părinte elev cl.a II-a E

Foto: Arhivă personală

MAI BUNI DE LA UN AN LA ALTUL!

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION HELIADE RĂDULESCU”

LOCUL I LA CUPA TYMBARK JUNIOR U10!

Anghelache Anastasia,
clasa a VII-a D

Foto: Arhivă personală

Experiența și participarea elevilor

În perioada 13-14 martie 2025, echipa de fotbal a Școlii Gimnaziale „Ion Heliade Rădulescu”, formată din elevi ai claselor IV B, III C și III D, a demonstrat ce înseamnă să crești împreună, să ai încredere unii în alții și să nu renunți, indiferent de provocările din teren.

La etapa pe sector a competiției Cupa Tymbark U10 băieți, desfășurată la Școala Gimnazială Nr. 162, elevii noștri au reușit să ducă jocul de echipă la un alt nivel și s-au impus ca una dintre cele mai puternice echipe din competiție.

Nu este primul an în care participă la această competiție, dar este anul în care perseverența, efortul constant și dorința de a învăța din experiențele trecute și-au spus cuvântul. Au avut mai multă maturitate în joc și o înțelegere mai bună a rolului fiecăruia în echipă, reușind să rămână conectați ca grup pe tot parcursul turneului.

🏆 Rezultatul muncii lor:

Locul I (echipa băieților) și calificarea la faza zonală!

Sub îndrumarea profesorului de educație fizică Grosu Ciprian, elevii au trecut cu încredere de faza grupelor și au jucat fiecare meci cu determinare, curaj și echilibru, obținând locul I la etapa pe sector. Urmează faza zonală, unde se vor întâlni cu celelalte echipe câștigătoare din fiecare sector. Este o nouă provocare, dar și o nouă șansă de a se bucura de fotbal și de a merge mai departe împreună...poate chiar până la etapa națională.

Această experiență arată încă o dată că sportul este un cadru valoros în care copiii învață să colaboreze, iar calmul, determinarea și susținerea reciprocă devin ingrediente esențiale pentru a construi împreună un parcurs echilibrat și solid.

🏆 Selecția echipei s-a realizat în urma Turneului de fotbal pentru clasele III-IV, desfășurat în perioada 8-9 octombrie 2024, iar echipa a fost pregătită și coordonată de profesorul de educație fizică Grosu Ciprian, care a pus în valoare potențialul sportiv al elevilor

Testimoniale de la elevi

"La meci te simți ca și cum ai fi într-o arenă doar tu și un adversar, dar de fapt ești parte dintr-o echipă. Toți luptăm împreună ca să devenim mai buni. Am trăit fiecare meci ca și cum ar fi fost ultimul – asta e frumusețea fotbalului: să simți că aparții unei echipe de încredere. Fotbalul m-a învățat cât de importantă este concentrarea și colaborarea. Mulțumesc domnului profesor și colegilor pentru această ocazie!" - Teodor Onofreiciuc (clasa a IV-a B)

"Câștigarea locului 1 a fost un moment de neuitat, un vis devenit realitate! A fost cea mai tare senzație din lume să știm că suntem cei mai buni. Tot efortul și emoțiile au meritat din plin. M-am simțit ca un erou alături de prietenii mei din echipă. Nu voi uita niciodată această zi!" - Anastasoie Mihai (clasa a IV-a B)

"În echipa școlii m-am simțit plin de curaj. Campionatul a fost frumos, dar nu ușor. Când am câștigat, m-am simțit bucuros și mândru de mine și de echipa noastră că am obținut locul 1!" - Groapa Ayan (clasa a III-a D)

OINA

UN NOU PAS CĂTRE ÎNCREDERE, ECHIPĂ ȘI REUȘITĂ

Anghelache Anastasia,
clasa a VII-a D

Foto: Arhivă personală

Elevi ai Școlii Gimnaziale „Ion Heliade Rădulescu”, din clasele VI B, VII A, VII B și VII C, au participat, pe 23 ianuarie 2025, la faza pe sector a Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar la oină, desfășurată la Școala Gimnazială Nr. 162.

- 🏆 Rezultate:
- 🥈 Locul 2 – Echipa fetelor
 - 🥉 Locul 3 – Echipa băieților

Pentru elevii noștri, această competiție a fost mai mult decât un simplu concurs – a fost o provocare pe care au acceptat-o cu entuziasm. Deși oina nu face parte din sporturile practicate frecvent în școală, copiii au avut curajul să își facă timp pentru antrenamente, să se pregătească, să se înscrie și să concureze, demonstrând implicare și dorința de a descoperi ceva nou, explorând astfel un nou mod de a lucra în echipă.

Emoțiile erau vizibile pe chipurile lor înainte de a intra în competiție, dar dedicarea, implicarea și încrederea în echipa lor le-au oferit curajul de a trăi această experiență din plin, indiferent de rezultat. Au învățat să se coordoneze, să se susțină reciproc și să descopere cât de multe pot realiza împreună.

Testimoniale de la elevi

”Concursul de oină a fost interesant! A fost greu, pentru că am jucat cu echipe bune. Fiecare meci a fost o provocare, dar am dat tot ce am putut. Adversarii erau tari, dar am învățat multe. Am jucat ca o echipă și sunt mândru de noi. A fost super!” - Mone Tudor Andrei, cl.a VII-a D.

”Participarea la un concurs de oină în clasa a VII-a a fost o experiență de neuitat, plină de emoții și provocări.

Pe teren, am simțit adrenalina competiției. Am muncit împreună cu echipa, am comunicat și ne-am susținut reciproc. Cel mai greu a fost să ne menținem concentrarea și să nu cedăm presiunii, mai ales în momentele decisive. Un rol foarte important l-a avut domnul profesor de sport, care ne-a antrenat, ne-a încurajat pe tot parcursul competiției și ne-a motivat să dăm tot ce avem mai bun, indiferent de rezultat.

A fost o experiență care m-a făcut să apreciez mai mult spiritul de echipă și bucuria de a juca, indiferent de rezultat.” - Grecul Bianca, cl.a VII-a C.

Nr. 2 - BUCUREȘTI
2024- 2025

PROFESORI COORDONATORI

DRAGOMIR DANIELA
MOCANU ANA
DUMITRU ANCA
NEDELCU ALINA
ZORKOCZY MĂDĂLINA
ONIȘORU GEORGIANA
DÎRLĂU OANA
VLAD STELUȚA

POPESCU SANDA
CRĂCIUN MARIANA
BĂLESCU ALINA
CIULPAN MIRELA
BONCA MIHAELA
URSUIANU CLAUDIA
GROSU CIPRIAN
LAZĂR RAMONA

NICULAE IOANA
BADEA LILIANA ANDREEA
TOADER GABRIELA
COTOR LUCIA
PURICE MIRELA
FASIE VASILE

EDITORIAL

Școala este instituția în care dascălul este un purtător de valori, un vector de imagine, un coordonator pe drumul cunoașterii. Sub bagheta magică a dirijorilor, școala deschide universul cunoașterii pentru elevi, oferind acces nelimitat la informație, dezvoltare personală și educație. Școala Gimnazială "Ion Heliade Rădulescu" are cadre didactice de prestigiu ceea ce a condus la implicarea organizației noastre școlare în numeroase proiecte municipale, regionale și internaționale.

Revista Școlii Gimnaziale "Ion Heliade Rădulescu" a devenit o tradiție datorită echipei de profesori și elevi entuziaști. Fiecare ediție promovează activitățile extracurriculare, programele educaționale derulate și orice inițiativă cu caracter cultural sau instructiv-educativ având ca impact activitatea elevilor. Dimensiunea europeană și valoarea instructiv-educativă a conținutului definește personalitatea școlii noastre.

Școlii Gimnaziale "I.H. Rădulescu" București
Telefon / Fax: 021 316 36 33
scoalaihradulescu@gmail.com
www.scoalaihradulescu.ro